

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 9



Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

12 ianuarie 2013

<u>Număr de referință</u>	Cuprins	Pagina
IV Informări		
INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE		
Curtea de Justiție a Uniunii Europene		
2013/C 9/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 399, 22.12.2012	1
Curtea de Justiție		
2013/C 9/02	Depunerea jurământului de către un nou membru al Curții	2
2013/C 9/03	Desemnarea camerei însărcinate cu judecarea cauzelor prevăzute la articolele 193 și 194 din Regulamentul de procedură al Curții	2
Tribunalul		
2013/C 9/04	Repartizarea judecătorilor pe camere	3

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2013/C 9/05	Cauza C-247/10 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 noiembrie 2012 — Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd/Consiliul Uniunii Europene, Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Comisia Europeană, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), BA.LA. di Lanciotti Vittorio & C. Sas [Recurs — Dumping — Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 — Importuri de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam — Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Articolul 2 alineatul (7) litera (b) — Statutul de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață — Articolul 9 alineatul (6) — Tratat individual — Articolul 17 alineatul (3) — Eșantionare — Articolul 20 alineatul (5) — Dreptul la apărare]	5
2013/C 9/06	Cauza C-342/10: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 8 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Finlanda (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 63 TFUE — Acordul privind SEE — Articolul 40 — Impozitarea dividendelor plătite fondurilor de pensii nerezidente)	5
2013/C 9/07	Cauza C-511/10: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Finanzamt Hildesheim/BLC Baumarkt GmbH & Co. KG [A șasea directivă TVA — Articolul 17 alineatul (5) al treilea paragraf — Dreptul la deducerea taxei achitate în amonte — Bunuri și servicii utilizate atât pentru operațiuni impozabile, cât și pentru operațiuni scutite — Închiriere a unui imobil în scopuri comerciale și rezidențiale — Criteriu de calcul al unei pro rata de deducere a TVA-ului]	6
2013/C 9/08	Cauza C-528/10: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Elenă [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Transporturi — Dezvoltarea căilor ferate comunitare — Directiva 2001/14/CE — Articolul 6 alineatele (2)-(5) și articolul 11 — Capacitățile de infrastructură feroviară și tarifarea utilizării infrastructurii feroviare — Organism de control — Netranspunere în termenul prevăzut]	6
2013/C 9/09	Cauzele conexe C-539/10 P și C-550/10 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 noiembrie 2012 — Stichting Al-Aqsa/Consiliul Uniunii Europene (C-539/10 P), Regatul Țărilor de Jos/Stichting Al-Aqsa, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană (C-550/10 P) [Recurs — Politica externă și de securitate comună — Combaterea terorismului — Măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități — Înghețarea fondurilor — Poziția comună 2001/931/PESC — Articolul 1 alineatele (4) și (6) — Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 — Articolul 2 alineatul (3) — Înscierea și menținerea unei organizații pe lista persoanelor, a grupurilor sau a entităților implicate în acte de terorism — Condiții — Decizie adoptată de către o autoritate competentă — Abrogarea unei măsuri naționale — Acțiune în anulare — Admisibilitatea recursului — Dreptul la respectarea proprietății — Principiul proporționalității — Articolul 253 CE — Obligația de motivare]	7
2013/C 9/10	Cauza C-551/10 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 noiembrie 2012 — Éditions Odile Jacob SAS/Comisia Europeană, Lagardère SCA [Recurs — Concentrări între întreprinderi pe piața de editare de cărți — Regulamentul (CEE) nr. 4064/89 — Schemă de transferuri — Motive inoperante]	8

2013/C 9/11	Cauzele conexe C-553/10 P și C-554/10 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Éditions Odile Jacob SAS, Wendel Investissement SA, Lagardère SCA și Lagardère SCA/Éditions Odile Jacob SAS, Comisia Europeană, Wendel Investissement SA (Recurs — Concentrări de întreprinderi pe piața editării de carte — Anularea deciziei privind aprobarea unei societăți de investiții în calitate de cumpărător al activelor cesionate — Semnificația eventualei lipse de independență a mandatarului) 8	8
2013/C 9/12	Cauza C-34/11: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Portugheză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Controlul poluării — Valori limită aplicabile concentrațiilor de PM10 în aerul înconjurător) 9	9
2013/C 9/13	Cauza C-35/11: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 noiembrie 2012 [cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (Chancery Division) — Regatul Unit] — Test Claimants in the FII Group Litigation/Commissioners of Inland Revenue, The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Articolele 49 TFUE și 63 TFUE — Distribuire de dividende — Impozit pe profit — Cauza C 446/04 — Test Claimants in the FII Group Litigation — Interpretarea hotărârii — Prevenirea dublei impuneri economice — Echivalența dintre metoda scutirii și metoda deducerii — Noțiunile „cote de impozitare” și „niveluri diferite de impozitare” — Dividende provenite din țări terțe) 9	9
2013/C 9/14	Cauza C-40/11: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Germania) — Yoshikazu Iida/Stadt Ulm (Articolele 20 TFUE și 21 TFUE — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 51 — Directiva 2003/109/CE — Resortisanți ai țărilor terțe — Drept de ședere într-un stat membru — Directiva 2004/38/CE — Resortisanți ai unor țări terțe, membri de familie ai cetățenilor Uniunii — Resortisant al unei țări terțe care nu însoțește și nici nu se alătură unui cetățean al Uniunii în statul membru gazdă și care are reședința în statul membru de origine al cetățeanului — Drept de ședere al resortisantului țării terțe în statul membru de origine al unui cetățean cu reședința în alt stat membru — Cetățenia Uniunii — Drepturi fundamentale) 10	10
2013/C 9/15	Cauza C-56/11: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf — Germania) — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G./Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH [Protecție comunitară a soiurilor de plante — Regulamentul (CE) nr. 2100/94 — Prelucrare — Obligația prelucrătorului de a furniza informații titularului protecției comunitare — Cerințe cu privire la momentul și la conținutul unei cereri de informații] 11	11
2013/C 9/16	Cauza C-131/11: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf — Germania) — Pfeifer & Langen KG/Hauptzollamt Aachen [Agricultură — Regulamentul (CEE) nr. 1443/82 — Articolul 3 alineatul (4) — Aplicarea regimului cotelor în sectorul zahărului — Cantitate excedentară de zahăr constatată de autoritățile unui stat membru cu ocazia unui control a posteriori efectuat la producător — Luarea în considerare a acestui excedent cu ocazia stabilirii producției definitive din anul de comercializare în care s-a constatat diferența] 11	11
2013/C 9/17	Cauza C-165/11: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovacia) — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky/Profitube spol. sro (A șasea directivă TVA — Aplicabilitate — Codul vamal comunitar — Mărfuri provenite dintr-o țară terță și plasate în regimul de antrepozit vamal pe teritoriul unui stat membru — Transformarea mărfurilor în regimul de perfecționare activă sub forma unui sistem cu suspendare — Vânzarea mărfurilor și plasarea din nou în regimul de antrepozit vamal — Depozitare în același antrepozit vamal pe parcursul tuturor operațiunilor — Livrare de bunuri efectuată cu titlu oneros pe teritoriul național — Fapt generator al TVA-ului) 12	12



2013/C 9/18	Cauza C-174/11: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Finanzamt Steglitz/Ines Zimmermann [A șasea directivă TVA — Scutiri — Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (g) și alineatul (2) — Prestare de servicii direct legată de ajutorul social și securitatea socială de către organisme de drept public sau de alte organisme recunoscute ca având un caracter social — Recunoaștere — Condiții neaplicabile altor organisme decât cele de drept public — Puterea de apreciere a statelor membre — Limite — Principiul neutralității fiscale]	13
2013/C 9/19	Cauza C-180/11: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 noiembrie 2012 [cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Törvényszék (fostă Fővárosi Bíróság) — Ungaria] — Bericap Záródástechnikai bt/Plastinnova 2000 kft (Directiva 2004/48/CE — Norme prin care se reglementează examinarea probelor în cadrul unui litigiu în fața unei instanțe naționale sesizate cu o cerere de anulare a protecției unui model de utilitate — Competențele instanței naționale — Convenția de la Paris — Acordul TRIPS)	13
2013/C 9/20	Cauza C-199/11: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank van koophandel Brussel — Belgia) — Europese Gemeenschap/Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl (Reprezentarea Uniunii Europene în fața instanțelor naționale — Articolele 282 CE și 335 TFUE — Cerere de daune interese ca urmare a prejudiciului cauzat Uniunii printr-o înțelegere — Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Dreptul la un proces echitabil — Dreptul de acces la o instanță judecătorească — Egalitatea armelor — Articolul 16 din Regulamentul nr. 1/2003)	14
2013/C 9/21	Cauze conexe C-229/11 și C-230/11: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Arbeitsgericht Passau — Germania) — Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11)/Kaiser GmbH [Politica socială — Directiva 2003/88/CE — Reducerea timpului de lucru („Kurzarbeit”) — Reducerea dreptului la concediu anual plătit în funcție de reducerea timpului de lucru — Indemnizație]	14
2013/C 9/22	Cauza C-244/11: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 8 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 43 CE și 56 CE — Regim care condiționează dobândirea unor drepturi de vot reprezentând mai mult de 20 % din capitalul social al anumitor „societăți pe acțiuni strategice” de obținerea unei autorizații prealabile — Mecanism de control a posteriori al anumitor decizii luate de aceste societăți)	15
2013/C 9/23	Cauza C-245/11: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Asylgerichtshof — Austria) — K/Bundesasylamt [Regulamentul (CE) nr. 343/2003 — Stabilirea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate în unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe — Clauza umanitară — Articolul 15 din acest regulament — Persoană care beneficiază de azil într-un stat membru și care este dependentă de asistența solicitantului de azil ca urmare a faptului că suferă de o boală gravă — Articolul 15 alineatul (2) din regulament — Obligația acestui stat membru, care nu este responsabil potrivit criteriilor prevăzute în capitolul III din același regulament, să examineze cererea de azil prezentată de respectivul solicitant de azil — Condiții]	15
2013/C 9/24	Cauza C-268/11: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Hamburgisches Obergerverwaltungsgericht — Germania) — Atilla Gülbahce/Freie und Hansestadt Hamburg [Trimitere preliminară — Acordul de asociere CEE Turcia — Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere — Articolul 6 alineatul (1) prima liniuță — Drepturile lucrătorilor turci încadrați pe piața legală a muncii — Retragera cu efect retroactiv a unui permis de ședere]	16

2013/C 9/25	Cauza C-271/11: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Symvoulio tis Epikrateias — Grecia) — Techniko Epimelitirio Elladas (TEE) și alții/Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon (Transporturi aeriene — Regulamentul nr. 2042/2003 — Cerințe tehnice și proceduri administrative în domeniul aviației civile — Menținerea navigabilității aeronavelor — Autorizare acordată personalului care îndeplinește sarcini de inspecție — Calificări necesare)	16
2013/C 9/26	Cauza C-299/11: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Staatssecretaris van Financiën/Gemeente Vlaardingen (Fiscalitate — TVA — Operațiuni impozabile — Utilizare în scopul desfășurării activității economice a unor bunuri obținute „în cadrul activității” — Asimilare unei livrări efectuate cu titlu oneros — Terenuri aparținând persoanei impozabile și transformate de un terț)	17
2013/C 9/27	Cauza C-351/11: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgia) — KGH Belgium NV/Belgische Staat (Datorie vamală — Recuperare ulterioară a taxelor la import sau la export — Înscrisuri în evidența contabilă a taxelor — Reguli practice)	18
2013/C 9/28	Cauza C-417/11: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 noiembrie 2012 — Consiliul Uniunii Europene/Nadiany Bamba, Comisia Europeană (Recurs — Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Côte d'Ivoire — Înghetarea fondurilor — Articolul 296 TFUE — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul la o cale de atac jurisdicțională efectivă — Dreptul la respectarea proprietății)	18
2013/C 9/29	Cauza C-438/11: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Hamburg — Germania) — Lagura Vermögensverwaltung GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen [Codul vamal comunitar — Articolul 220 alineatul (2) litera (b) — Recuperare ulterioară a taxelor la import — Încredere legitimă — Imposibilitate de a verifica exactitatea unui certificat de origine — Noțiunea „certificat care se bazează pe prezentarea incorectă a faptelor de către exportator” — Sarcina probei — Sistem de preferințe tarifare generalizate]	19
2013/C 9/30	Cauza C-456/11: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Bremen — Germania) — Gothaer Allgemeine Versicherung, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG, Kronos AG/Samskip GmbH [Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolele 32 și 33 — Recunoașterea hotărârilor judecătorești — Noțiunea „hotărâre” — Efectele unei hotărâri judecătorești asupra competenței internaționale — Clauză atributivă de competență]	19
2013/C 9/31	Cauza C-461/11: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Stockholms tingsrätt — Suedia) — Ulf Kazimierz Radziejewski/Kronofogdemyndigheten i Stockholm (Liberă circulație a lucrătorilor — Articolul 45 TFUE — Procedură de anulare în tot sau în parte a datoriilor — Debitor persoană fizică — Reglementare națională care subordonează acordarea unei măsuri de anulare a datoriilor unei condiții privind domiciliul)	20
2013/C 9/32	Cauza C-469/11 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 noiembrie 2012 — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Comisia Europeană (Recurs — Acțiune în despăgubire — Respingerea unei oferte prezentate în cadrul unei proceduri de cerere de ofertă a Uniunii — Termen de prescripție — Punct de plecare — Aplicarea termenului pentru considerente de distanță)	20

2013/C 9/33	Cauza C-532/11: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Köln — Germania) — Susanne Leichenich/Ansbert Peffekoven, Ingo Horeis [Directiva 77/388/CEE — TVA — Scutiri — Articolul 13 secțiunea B litera (b) — Leasingul și închirierea de bunuri imobile — Penișă care nu are sistem de propulsie, imobilizată permanent de a lungul malului unui fluviu — Închirierea penișei, inclusiv a pontonului, a terenului și a luciului de apă adiacente acesteia — Afectare exclusivă pentru exploatarea permanentă a unui restaurant discotecă — Prestație unică]	21
2013/C 9/34	Cauza C-558/11: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 15 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākās tiesas Senāts — Letonia) — SIA Kurcums Metal/Valsts ieņēmumu dienests (Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Cabluri mixte „Taifun” fabricate în Rusia, alcătuite din polipropilenă și dintr-o sârmă din oțel — Coliere ondulate cu capete rotunjite conectate printr-un știft — Taxe antidumping la importurile anumitor cabluri din fier sau din oțel originare din Republica Cehă, Rusia, Thailanda și Turcia)	21
2013/C 9/35	Cauza C-286/12: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Ungaria [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Politica socială — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Directiva 2000/78/CE — Articolul 2 și articolul 6 alineatul (1) — Regim național care impune încetarea activității profesionale a judecătorilor, a procurorilor și a notarilor care au împlinit vârsta de 62 de ani — Obiective legitime care justifică o diferență de tratament în raport cu lucrătorii cu vârsta mai mică de 62 de ani — Caracter proporțional al duratei perioadei tranzitorii]	22
2013/C 9/36	Cauza C-502/11: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 4 octombrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato — Italia) — Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss/Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture [Contracte de achiziții publice de lucrări — Directiva 93/37/CEE — Articolul 6 — Principiile egalității de tratament și transparenței — Admisibilitatea unei reglementări care rezervă participarea la procedurile de cerere de ofertă societăților care exercită o activitate comercială, cu excluderea societăților de drept civil („società semplici”) — Obiective instituționale și statutare — Întreprinderi agricole]	22
2013/C 9/37	Cauza C-554/11 P: Ordonanța Curții din 15 octombrie 2012 — Internationaler Hilfsfonds eV/Comisia Europeană (Recurs — Acces la documente — Refuzul accesului complet la documentele referitoare la contractul LIEN 97-2011 — Acțiune în anulare — Nouă examinare în cursul judecății — Introducerea unei acțiuni în anulare distincte)	23
2013/C 9/38	Cauza C-559/11: Ordonanța Curții (Camera întâi) din 4 octombrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Belgia) — Pelckmans Turnhout NV/Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Schoten NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV [Articolul 92 alineatul (1), articolul 103 alineatul (1) și articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Directiva 2005/29/CE — Practici comerciale nelioiale — Reglementare națională care interzice deschiderea unei unități comerciale șapte zile din șapte]	23
2013/C 9/39	Cauza C-581/11 P: Ordonanța Curții din 12 iulie 2012 — Muhamad Muqraby/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană (Recurs — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Încălcarea drepturilor fundamentale și a Acordului de asociere dintre Comunitatea Europeană și Republica Liban — Abținerea Consiliului și a Comisiei de a adopta măsuri împotriva Republicii Liban — Acțiune în despăgubire — Recurs vădit nefondat și vădit inadmisibil)	24

2013/C 9/40	Cauza C-587/11 P: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 18 septembrie 2012 — Omnicare, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Astellas Pharma GmbH (Recurs — Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a semnului verbal „OMNICARE CLINICAL RESEARCH” — Opoziție — Decizie a camerei de recurs de respingere a cererii de înregistrare — Acțiune — Hotărâre a Tribunalului de respingere a acestei acțiuni — Retragerea opoziției — Recurs — Nepronunțare asupra fondului cauzei) 24	24
2013/C 9/41	Cauza C-356/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Germania) la 27 iulie 2012 — Wolfgang Glatzel/Freistaat Bayern 25	25
2013/C 9/42	Cauza C-401/12 P: Recurs introdus la 3 septembrie 2012 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 14 iunie 2012 în cauza T-396/09, Vereniging Milieudéfense, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht/Comisia 25	25
2013/C 9/43	Cauza C-402/12 P: Recurs introdus la 24 august 2012 de Parlamentul European împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 14 iunie 2012 în cauza T-396/09, Vereniging Milieudéfense și Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht/Comisia 26	26
2013/C 9/44	Cauza C-403/12 P: Recurs introdus la 27 august 2012 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 14 iunie 2012 în cauza T-369/09, Vereniging Milieudéfense, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht/Comisia 26	26
2013/C 9/45	Cauza C-404/12 P: Recurs introdus la 3 septembrie 2012 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 14 iunie 2012 în cauza T-338/08, Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe/Comisia 27	27
2013/C 9/46	Cauza C-405/12: Recurs introdus la 27 august 2012 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 14 iunie 2012 în cauza T-338/08, Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe/Comisia 28	28
2013/C 9/47	Cauza C-429/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Innsbruck (Austria) la 21 septembrie 2012 — Siegfried Pohl/ÖBB Infrastruktur AG 28	28
2013/C 9/48	Cauza C-441/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 3 octombrie 2012 — Almer Beheer BV și alții/Van den Dungen Vastgoed BV și alții 29	29
2013/C 9/49	Cauza C-442/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 3 octombrie 2012 — Jan Sneller/DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV 30	30
2013/C 9/50	Cauza C-459/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Hamburg (Germania) la 11 octombrie 2012 — Werner Krieger/ERGO Lebensversicherung AG 30	30
2013/C 9/51	Cauza C-461/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Gerechtshof te 's Hertogenbosch (Țările de Jos) la 15 octombrie 2012 — Granton Advertising BV/Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag 30	30

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 9/52	Cauza C-464/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 17 octombrie 2012 — ATPPension Service A/S/Skatteministeriet	31
2013/C 9/53	Cauza C-481/12: Cerere de decizie preliminară adresată de Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Lituania) la 25 octombrie 2012 — Juvelta UAB împotriva Lietuvos prabavimo rūmai	32
2013/C 9/54	Cauza C-482/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Okresný súd Prešov (Slovenia) la 29 octombrie 2012 — Peter Macinský, Eva Macinská/Getfin s.r.o.; Financreal s.r.o.	32
2013/C 9/55	Cauza C-493/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Regatul Unit) la 5 noiembrie 2012 — Eli Lilly and Company Ltd/Human Genome Sciences Inc ...	33
2013/C 9/56	Cauza C-524/12 P: Recurs introdus la 19 noiembrie 2012 de TeamBank AG Nürnberg împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 19 septembrie 2012 în cauza T-220/11, TeamBank AG Nürnberg/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) ...	33
2013/C 9/57	Cauza C-317/11: Ordonanța președintelui Marii Camere din 22 octombrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesarbeitsgericht Berlin — Germania) — Rainer Reimann/Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG	34
2013/C 9/58	Cauza C-606/11: Ordonanța președintelui Curții din 2 octombrie 2012 [cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal — (Tax Chamber) — Regatul Unit] — Grattan plc/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	34
2013/C 9/59	Cauza C-150/12: Ordonanța președintelui Curții din 22 octombrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta domstolen — Suedia) — Eva-Marie Brännström, Rune Brännström/Ryanair Holdings plc	34
Tribunalul		
2013/C 9/60	Cauza T-270/08: Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2012 — Germania/Comisia [„FEDR — Reducerea contribuției financiare — Program operațional care intră sub incidența obiectivului nr. 1 (1994-1999) privind Berlin-Est (Germania)"]	35
2013/C 9/61	Cauza T-76/11: Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2012 — Spania/Comisia [„Pescuit — Măsuri de conservare a resurselor piscicole — Articolul 105 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 — Deduceri din cotele aferente unui anumit an din cauza depășirii cotelor aferente anilor precedenți — Aplicarea în timp — Securitate juridică — Interpretare care garantează respectarea dreptului primar — Principiul legalității pedepselor — Neretroactivitate”]	35
2013/C 9/62	Cauza T-338/11: Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2012 — Getty Images/OAPI (PHOTOS.COM) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PHOTOS.COM — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	35

2013/C 9/63	Cauza T-558/11: Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2012 — Atlas/OAPI — Couleurs de Tollens (ARTIS) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ARTIS — Marcă națională verbală anterioară ARTIS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr 207/2009”] 36	36
2013/C 9/64	Cauza T-589/11: Hotărârea Tribunalului din 20 noiembrie 2012 — Phonebook of the World/OAPI — Seat Pagine Gialle (PAGINE GIALLE) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală PAGINE GIALLE — Motive absolute de refuz — Caracter distinctiv — Lipsa caracterului descriptiv — Lipsa semnelor sau a indicațiilor devenite uzuale — Articolul 7 alineatul (1) literele (b)-(d) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009”] 36	36
2013/C 9/65	Cauza T-286/11 P: Ordonanța Tribunalului din 15 noiembrie 2012 — Marcuccio/Comisia („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Răspundere extracontractuală — Despăgubire pentru prejudicii produs de trimiterea unei scrisori privind cheltuielile de judecată aferente unei cauze avocatului care l-a reprezentat pe recurent în această cauză — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”) 36	36
2013/C 9/66	Cauza T-219/12: Ordonanța Tribunalului din 24 octombrie 2012 — Saobračajni institut CIP/Comisia („Acțiune în anulare și în despăgubire — Contracte de achiziții publice de servicii — Excluderea reclamantei de la procedura de cerere de ofertă — Anularea procedurii de cerere de ofertă după introducerea acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”) 37	37
2013/C 9/67	Cauza T-227/12: Ordonanța Tribunalului din 24 octombrie 2012 — Saobračajni institut CIP/Comisia („Acțiune în anulare și în despăgubire — Contracte de achiziții publice de servicii — Excluderea reclamantului de la procedura de cerere de ofertă — Anularea procedurii de cerere de ofertă după introducerea acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”) 37	37
2013/C 9/68	Cauza T-345/12 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 16 noiembrie 2012 — Akzo Nobel și alții/Comisia („Procedură privind măsurile provizorii — Concurență — Publicarea unei decizii de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Respingerea cererii de aplicare a regimului de confidențialitate informațiilor transmise Comisiei în cadrul punerii în aplicare a Comunicării privind cooperarea — Cerere de măsuri provizorii — Urgență — Fumus boni iuris — Evaluare comparativă a intereselor”) 37	37
2013/C 9/69	Cauza T-403/12 R: Ordonanța judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii din 14 noiembrie 2012 — Intrasoft International/Comisia („Măsuri provizorii — Achiziții publice — Procedură de cerere de ofertă — Respingerea unei oferte — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”) 38	38
2013/C 9/70	Cauza T-467/12: Acțiune introdusă la 25 octombrie 2012 — Tridium/OAPI — q-bus Mediatektur (SEDONA FRAMEWORK) 38	38
2013/C 9/71	Cauza T-471/12: Acțiune introdusă la 29 octombrie 2012 Meta Group/Comisia 39	39
2013/C 9/72	Cauza T-474/12: Acțiune introdusă la 31 octombrie 2012 — Giorgis/OAPI — Comigel (Formă de cupe) 40	40

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 9/73	Cauza T-475/12: Acțiune introdusă la 29 octombrie 2012 — LaserSoft Imaging/OAPI (WorkflowPilot)	41
2013/C 9/74	Cauza T-476/12: Acțiune introdusă la 31 octombrie 2012 — Saint-Gobain Glass Deutschland/Comisia	41
2013/C 9/75	Cauza T-486/12: Acțiune introdusă la 3 noiembrie 2012 — Golam/OAPI — Pentafarma (METABOL)	42
2013/C 9/76	Cauza T-488/12: Acțiune introdusă la 12 noiembrie 2012 — CITEB și Belgo-Metal/Parlamentul European	42



IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE*(2013/C 9/01)*

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 399, 22.12.2012

Publicații anterioare

JO C 389, 15.12.2012

JO C 379, 8.12.2012

JO C 373, 1.12.2012

JO C 366, 24.11.2012

JO C 355, 17.11.2012

JO C 343, 10.11.2012

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

CURTEA DE JUSTIȚIE

Depunerea jurământului de către un nou membru al Curții

(2013/C 9/02)

Numit avocat general la Curtea de Justiție prin decizia reprezentanților guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene din 25 aprilie 2012 ⁽¹⁾, pentru perioada cuprinsă între 7 octombrie 2012 și 6 octombrie 2018, domnul Wahl a depus jurământul în fața Curții la 28 noiembrie 2012.

⁽¹⁾ JO L 121, 8 mai 2012, p. 21.

De desemnarea camerei însărcinate cu judecarea cauzelor prevăzute la articolele 193 și 194 din Regulamentul de procedură al Curții

(2013/C 9/03)

Cu ocazia reuniunii din 6 noiembrie 2012, Curtea a desemnat Camera a patra drept camera care, în conformitate cu articolul 191 din Regulamentul de procedură al Curții, este însărcinată cu judecarea cauzelor prevăzute la articolele 193 și 194 din regulamentul, pentru o perioadă de un an care expiră la 6 octombrie 2013.

TRIBUNALUL

Repartizarea judecătorilor pe camere

(2013/C 9/04)

La 29 noiembrie 2012, Conferința plenară a Tribunalului a decis, ca urmare a preluării funcției de avocat general la Curtea de Justiție de către domnul Wahl, să modifice deciziile Tribunalului din 20 septembrie 2010 ⁽¹⁾, din 26 octombrie 2010 ⁽²⁾, din 29 noiembrie 2010 ⁽³⁾, din 20 septembrie 2011 ⁽⁴⁾, din 25 noiembrie 2011 ⁽⁵⁾, din 16 mai 2012 ⁽⁶⁾, din 17 septembrie 2012 ⁽⁷⁾ și din 9 octombrie 2012 ⁽⁸⁾, privind repartizarea judecătorilor pe camere.

Pentru perioada cuprinsă între 29 noiembrie 2012 și data intrării în funcție a judecătorului suedez, judecătorii vor fi repartizați pe camere după cum urmează:

Camera întâi extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Azizi, președinte de cameră, doamna Labucka, domnul Frimodt Nielsen, domnul Gratsias, doamna Kancheva și domnul Buttigieg, judecători.

Camera întâi, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Azizi, președinte de cameră;

- a) Domnul Frimodt Nielsen și doamna Kancheva, judecători;
- b) Domnul Frimodt Nielsen și domnul Buttigieg, judecători;
- c) Doamna Kancheva și domnul Buttigieg, judecători.

Camera a doua extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Forwood, președinte de cameră, domnul Dehousse, doamna Wiszniewska-Białecka, domnul Prek și domnul Schwarcz, judecători.

Camera a doua, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Forwood, președinte de cameră;
Domnul Dehousse, judecător;
Domnul Schwarcz, judecător.

Camera a treia extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Czúcz, președinte de cameră, doamna Labucka, domnul Frimodt Nielsen, domnul Gratsias, doamna Kancheva și domnul Buttigieg, judecători.

Camera a treia, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Czúcz, președinte de cameră;
Doamna Labucka, judecător;
Domnul Gratsias, judecător.

Camera a patra extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Doamna Pelikánová, președinte de cameră, domnul Vadapalas, doamna Jürimäe, domnul O'Higgins și domnul van der Woude, judecători.

Camera a patra, întrunită în complet de trei judecători:

Doamna Pelikánová, președinte de cameră;
Doamna Jürimäe, judecător;
Domnul van der Woude, judecător.

⁽¹⁾ JO C 288, 23.10.2010, p. 2.

⁽²⁾ JO C 317, 20.11.2010, p. 5.

⁽³⁾ JO C 346, 18.12.2010, p. 2.

⁽⁴⁾ JO C 305, 15.10.2011, p. 2.

⁽⁵⁾ JO C 370, 17.12.2011, p. 5.

⁽⁶⁾ JO C 174, 16.6.2012, p. 2.

⁽⁷⁾ JO C 311, 13.10.2012, p. 2.

⁽⁸⁾ JO C 343, 10.11.2012, p. 2.

Camera a cincea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Papasavvas, președinte de cameră, domnul Vadapalas, doamna Jürimäe, domnul O'Higgins și domnul van der Woude, judecători.

Camera a cincea, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Papasavvas, președinte de cameră;
Domnul Vadapalas, judecător;
Domnul O'Higgins, judecător.

Camera a șasea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Kanninen, președinte de cameră, doamna Martins Ribeiro, domnul Soldevila Fragoso, domnul Popescu și domnul Berardis, judecători.

Camera a șasea, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Kanninen, președinte de cameră, domnul Soldevila Fragoso și domnul Berardis, judecători;

Camera a șaptea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Dittrich, președinte de cameră, domnul Dehousse, doamna Wiszniewska-Białecka, Domnul Prek și domnul Schwarcz, judecători.

Camera a șaptea, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Dittrich, președinte de cameră;
Doamna Wiszniewska-Białecka, judecător;
Domnul Prek, judecător.

Camera a opta extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Truchot, președinte de cameră, doamna Martins Ribeiro, domnul Soldevila Fragoso, domnul Popescu și domnul Berardis, judecători.

Camera a opta, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Truchot, președinte de cameră;
Doamna Martins Ribeiro, judecător;
Domnul Popescu, judecător.

Pentru perioada cuprinsă între 29 noiembrie 2012 și data intrării în funcție a judecătorului suedez:

- în Camera întâi extinsă, judecătorii care vor forma completul de judecată extins împreună cu președintele de cameră vor fi ceilalți doi judecători ai Camerei întâi sesizate inițial, cel de al patrulea judecător din acea cameră și un judecător din Camera a treia întrunită în complet de trei judecători. Acesta din urmă, care nu va fi președintele de cameră, va fi desemnat potrivit ordinii prevăzute la articolul 6 din Regulamentul de procedură al Tribunalului;
- în Camera a treia extinsă, judecătorii care vor forma completul de judecată extins împreună cu președintele de cameră vor fi ceilalți doi judecători ai Camerei a treia sesizate inițial și doi judecători din Camera întâi, formațiune compusă din patru judecători. Acești doi din urmă judecători, dintre care niciunul nu va fi președintele de cameră, vor fi desemnați potrivit ordinii prevăzute la articolul 6 din Regulamentul de procedură al Tribunalului;
- în Camera întâi întrunită în complet de trei judecători, președinte de cameră va forma completul de judecată în mod succesiv cu judecătorii menționați la litera a), la litera b) sau la litera c), în funcție de completul din care face parte judecătorul raportor. În cauzele în care președintele de cameră este judecător raportor, președintele de cameră va forma completul de judecată cu judecătorii din fiecare dintre aceste formațiuni în alternanță, în ordinea înregistrării cauzelor, cu excepția situațiilor de conexitate a unor cauze.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 noiembrie 2012 — Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd/Consiliul Uniunii Europene, Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Comisia Europeană, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas

(Cauza C-247/10 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Dumping — Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 — Importuri de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam — Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Articolul 2 alineatul (7) litera (b) — Statutul de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață — Articolul 9 alineatul (6) — Tratat individual — Articolul 17 alineatul (3) — Eșantionare — Articolul 20 alineatul (5) — Dreptul la apărare]

(2013/C 9/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd (reprezentant: M. Sánchez Rydelski, Rechtsanwalt)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix și R. Szostak, agenți, asistați de G. Berrisch, Rechtsanwalt și de N. Chesaites, Barrister), Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Comisia Europeană (reprezentanți: H. van Vliet și T. Scharf, agenți), Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 4 martie 2010 în cauzele conexe T-407/06, Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd și T-408/06, Wenzhou Taima Shoes Co./Consiliul Uniunii Europene prin care Tribunalul a respins o acțiune având ca obiect anularea în parte a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3)

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 4 martie 2010, Zhejiang Aokang Shoes și Wenzhou Taima Shoes/Consiliul (T-407/06 și T-408/06).
2. Anulează Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam în ceea ce privește Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd.
3. Obligă Consiliul Uniunii Europene să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd. atât în primă instanță, cât și în cadrul prezentei proceduri.
4. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate atât în primă instanță, cât și în cadrul prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 209, 31.7.2010.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 8 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Finlanda

(Cauza C-342/10) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 63 TFUE — Acordul privind SEE — Articolul 40 — Impozitarea dividendelor plătite fondurilor de pensii nerezidente)

(2013/C 9/06)

Limba de procedură: finlandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și I. Koskinen, agenți)

Pârâtă: Republica Finlanda (reprezentant: J. Heliskoski, agent)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Regatul Danemarcei (reprezentant: C. Vang, agent), Republica Franceză (reprezențanți: G. de Bergues și N. Rouam, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezențanți: C. Wissels și M. Noort, agenți), Regatul Suediei (reprezențanți: A. Falk și S. Johannesson, agenți), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezențanți: H. Walker, agent, asistat de G. Facenna, barrister)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 63 TFUE și a articolului 40 din Acordul privind SEE — Discriminare fiscală — Reglementare națională care supune dividendele plătite de societățile rezidente fondurilor de pensii străine unui regim fiscal mai strict decât cel aplicabil în cazul fondurilor de pensii naționale.

Dispozitivul

1. Prin instituirea și prin menținerea în vigoare a unui regim de impozitare discriminatoriu privind dividendele încasate de fondurile de pensii nerezidente, Republica Finlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul articolului 63 TFUE și al articolului 40 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992.
2. Republica Finlanda suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
3. Regatul Danemarcei, Republica Franceză, Regatul Țărilor de Jos, Regatul Suediei și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 234, 28.8.2010.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Finanzamt Hildesheim/BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

(Cauza C-511/10) ⁽¹⁾

[A șasea directivă TVA — Articolul 17 alineatul (5) al treilea paragraf — Dreptul la deducerea taxei achitate în amonte — Bunuri și servicii utilizate atât pentru operațiuni impozabile, cât și pentru operațiuni scutite — Închiriere a unui imobil în scopuri comerciale și rezidențiale — Criteriu de calcul al unei pro rata de deducere a TVA-ului]

(2013/C 9/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Finanzamt Hildesheim

Pârâtă: BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Bundesfinanzhof — Interpretarea articolului 17 alineatul (5) al treilea paragraf din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Dreptul la deducerea taxei achitate în amonte — Bunuri și servicii utilizate atât pentru operațiuni impozabile, cât și pentru operațiuni scutite — Închiriere a unui imobil în scopuri comerciale și rezidențiale — Calculul pro ratei de deducere în funcție de cifra de afaceri afectată locatarilor comerciali — Reglementare națională care prevede calculul pro ratei în funcție de suprafața imobilului afectată acestor locatari.

Dispozitivul

Articolul 17 alineatul (5) al treilea paragraf din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că permite statelor membre să prevadă în principal, drept cheie de repartizare pentru a calcula pro rata de deducere a taxei pe valoarea adăugată achitate în amonte pentru construirea unei clădiri destinate unei utilizări mixte, o altă cheie de repartizare decât cea întemeiată pe cifra de afaceri, care figurează la articolul 19 alineatul 1 din această directivă, cu condiția ca metoda reținută să garanteze o stabilire mai exactă a unei pro rata de deducere menționate.

⁽¹⁾ JO C 30, 29.1.2011.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-528/10) ⁽¹⁾

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Transporturi — Dezvoltarea căilor ferate comunitare — Directiva 2001/14/CE — Articolul 6 alineatele (2)-(5) și articolul 11 — Capacitățile de infrastructură feroviară și tarifarea utilizării infrastructurii feroviare — Organism de control — Netranspunere în termenul prevăzut]

(2013/C 9/08)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezențanți: G. Zavvos și H. Støvlbæk, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentant: S. Chala, agent)

Interveniente în susținerea părâtei: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek și T. Müller precum și J. Očková, agenți)

Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistat de S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 6 alineatele (2)-(5) și a articolului 11 din Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță (JO L 75, p. 29, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 66)

Dispozitivul

1. Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a măsurilor necesare, în special în ceea ce privește unitățile de tarifare a infrastructurii în sectorul căilor ferate, prevăzute la articolului 6 alineatele (2)-(5) și la articolul 11 din Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță, astfel cum a fost modificată de Directiva 2007/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestor articole.
2. Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.
3. Republica Cehă și Republica Italiană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 30, 29.1.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 noiembrie 2012 — Stichting Al-Aqsa/Consiliul Uniunii Europene (C-539/10 P), Regatul Țărilor de Jos/Stichting Al-Aqsa, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană (C-550/10 P)

(Cauzele conexe C-539/10 P și C-550/10 P) (¹)

[Recurs — Politica externă și de securitate comună — Combaterea terorismului — Măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități — Închegarea fondurilor — Poziția comună 2001/931/PESC — Articolul 1 alineatele (4) și (6) — Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 — Articolul 2 alineatul (3) — Înscriserea și menținerea unei organizații pe lista persoanelor, a grupurilor sau a entităților implicate în acte de terorism — Condiții — Decizie adoptată de către o autoritate competentă — Abrogarea unei măsuri naționale — Acțiune în anulare — Admisibilitatea recursului — Dreptul la respectarea proprietății — Principiul proporționalității — Articolul 253 CE — Obligația de motivare]

(2013/C 9/09)

Limba de procedură: olandeză

Părțile

(C-539/10 P)

Recurentă: Stichting Al-Aqsa (reprezentanți: M.J.G. Uiterwaal și A.M. van Eik, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: E. Finnegan, B. Driessen și R. Szostak, agenți)

Intervenienți în susținerea Consiliului Uniunii Europene: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. M. Wissels și M. Bulterman, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: S. Boelaert și M. P. van Nuffel, agenți)

(C-550/10 P)

Recurent: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. M. Wissels și M. Noort, agenți)

Celelalte părți din procedură: Stichting Al-Aqsa (reprezentant: A.M. van Eik, avocat), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: E. Finnegan, B. Driessen și R. Szostak, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: S. Boelaert și M. P. van Nuffel, agenți)

Obiectul

Recursuri formulate împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 9 septembrie 2010 — Al-Aqsa/Consiliul (T-348/07), prin care Tribunalul a anulat Decizia 2007/445/CE a Consiliului din 28 iunie 2007 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziilor 2006/379/CE și 2006/1008/CE, Decizia 2007/868/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și de abrogare a Deciziei 2007/445, Decizia 2008/583/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și de abrogare a Deciziei 2007/868, Decizia 2009/62/CE a Consiliului din 26 ianuarie 2009 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și de abrogare a Deciziei 2008/583 și Regulamentul (CE) nr. 501/2009 al Consiliului din 15 iunie 2009 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și de abrogare a Deciziei 2009/62, în măsura în care aceste acte privesc Stichting Al-Aqsa

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 9 septembrie 2010, Al-Aqsa/Consiliul (T-348/07).
2. Respinge recursul și acțiunea formulate de Stichting Al-Aqsa.
3. Obligă Stichting Al-Aqsa să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Regatul Țărilor de Jos și de Consiliul Uniunii Europene în cadrul prezentelor recursuri, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul în primă instanță.

4. Comisia Europeană, în calitate de intervenientă în fața Tribunalului Uniunii Europene și în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, precum și Regatul Țărilor de Jos, în calitate de intervenient în fața Tribunalului, suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate în fiecare dintre aceste proceduri.

(¹) JO C 46, 12.2.2011.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 noiembrie 2012 — Éditions Odile Jacob SAS/Comisia Europeană, Lagardère SCA

(Cauza C-551/10 P) (¹)

[*Recurs — Concentrări între întreprinderi pe piața de editare de cărți — Regulamentul (CEE) nr. 4064/89 — Schemă de transferuri — Motive inoperante*]

(2013/C 9/10)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Éditions Odile Jacob SAS (reprezentanți: O. Fréget, M. Struys, M. Potel și L. Eskenazi, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet, O. Beynet și S. Noë, agenți), Lagardère SCA (reprezentanți: A. Winckler, F. de Bure și J.-B. Pinçon, avocați)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului din 13 septembrie 2010, Éditions Jacob/Comisia (T-279/04), prin care Tribunalul a respins acțiunea introdusă de Odile Jacob având ca obiect anularea Deciziei 2004/422/CE a Comisiei din 7 ianuarie 2004 prin care o operațiune de concentrare a fost declarată compatibilă cu piața comună și cu funcționarea Acordului privind Spațiul Economic European (cazul COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) — Eroare vădită de apreciere — Încălcarea principiilor securității juridice, încrederii legitime și egalității

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Éditions Odile Jacob SAS la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 46, 12.2.2011.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Éditions Odile Jacob SAS, Wendel Investissement SA, Lagardère SCA și Lagardère SCA/Éditions Odile Jacob SAS, Comisia Europeană, Wendel Investissement SA

(Cauzele conexate C-553/10 P și C-554/10 P) (¹)

[*Recurs — Concentrări de întreprinderi pe piața editării de carte — Anularea deciziei privind aprobarea unei societăți de investiții în calitate de cumpărător al activelor cesionate — Semnificația eventualei lipse de independență a mandatarului*]

(2013/C 9/11)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: Comisia Europeană (reprezentanți: O. Beynet, A. Bouquet și S. Noë, agenți), Lagardère SCA (reprezentanți: A. Winckler, F. de Bure și J.-B. Pinçon, avocați)

Celelalte părți din procedură: Éditions Odile Jacob SAS (reprezentanți: O. Fréget, M. Struys și L. Eskenazi, avocați), Wendel Investissement SA (reprezentanți: M. Trabucchi, F. Gordon și C. Baldon, avocați), Lagardère SCA (reprezentanți: A. Winckler, F. de Bure și J.-B. Pinçon, avocați), Comisia Europeană (reprezentanți: O. Beynet, A. Bouquet și S. Noë, agenți)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 13 septembrie 2010, Éditions Jacob/Comisia (T-452/04), prin care Tribunalul a anulat Decizia (2004) D/203365 a Comisiei din 30 iulie 2004 privind aprobarea societății Wendel Investissement în calitate de cumpărător al activelor cesionate conform Deciziei 2004/422/CE a Comisiei din 7 ianuarie 2004 prin care o operațiune de concentrare a fost declarată compatibilă cu piața comună și cu funcționarea Acordului privind Spațiul Economic European (cazul COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) — Conținutul eventualei lipse a independenței mandatarului — Denaturarea elementelor de fapt — Încălcarea obligației de motivare

Dispozitivul

1. Respinge recursurile.
2. Comisia Europeană și Lagardère SCA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Éditions Odile Jacob SAS.
3. Wendel Investissement SA suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 46, 12.2.2011.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 noiembrie 2012 —
Comisia Europeană/Republica Portugheză**

(Cauza C-34/11) ⁽¹⁾

*(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Controlul poluării — Valori limită aplicabile concentrațiilor
de PM10 în aerul înconjurător)*

(2013/C 9/12)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: P. Guerra e Andrade, A. Alcover San Pedro și S. Petrova, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentați: L. Inez Fernandes și M. J. Lois, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 13 din Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (JO L 152, p. 1) — Valori limită și praguri de alertă pentru protejarea sănătății umane — Concentrații de PM₁₀ în aerul înconjurător

Dispozitivul

1. Prin faptul că nu a garantat că, pentru anii 2005-2007, concentrațiile de PM₁₀ în aerul înconjurător nu depășesc valorile limită prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 1999/30/CE a Consiliului din 22 aprilie 1999 privind valorile limită pentru dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, pulberile în suspensie și plumbul din aerul înconjurător, în ceea ce privește zonele și aglomerările Braga, Porto Litoral, Área Metropolitana de Lisboa Norte și Área Metropolitana de Lisboa Sul, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei dispoziții.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. Comisia Europeană și Republica Portugheză suportă, fiecare, propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 103, 2.4.2011.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 noiembrie 2012
[cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (Chancery Division) — Regatul Unit] — Test Claimants in the FII Group Litigation/Commissioners of Inland Revenue, The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

(Cauza C-35/11) ⁽¹⁾

(Articolele 49 TFUE și 63 TFUE — Distribuire de dividende — Impozit pe profit — Cauza C 446/04 — Test Claimants in the FII Group Litigation — Interpretarea hotărârii — Prevenirea dublei impunerii economice — Echivalența dintre metoda scutirii și metoda deducerii — Noțiunile „cote de impozitare” și „niveluri diferite de impozitare” — Dividende provenite din țări terțe)

(2013/C 9/13)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Test Claimants in the FII Group Litigation

Pârâți: Commissioners of Inland Revenue, The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — High Court of Justice (Chancery Division) — Interpretarea articolelor 49 TFUE și 63 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera circulație a capitalurilor — Legislație fiscală — Impozit pe profit — Interpretarea Hotărârii Curții pronunțate în cauza C-446/04 din 12 decembrie 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation — Noțiunile „cote de impozitare” și „nivele diferite de impozitare” — Cotă de impozitare care trebuie luată în considerare în scopul verificării identității nivelelor de impozitare pentru dividendele de origine națională și străină

Dispozitivul

1. Articolele 49 TFUE și 63 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun legislației unui stat membru care aplică metoda scutirii pentru dividendele de origine națională și metoda deducerii pentru dividendele de origine străină, dacă se stabilește, pe de o parte, că creditul fiscal de care beneficiază societatea care încasează dividende în cadrul metodei deducerii este echivalent cu cuantumul impozitului plătit efectiv pentru profiturile subiacente dividendelor distribuite și, pe de altă parte, că nivelul efectiv de impozitare a profiturilor societăților în statul membru în cauză este, în general, mai redus decât cota de impozitare nominală prevăzută.

2. Răspunsurile Curții la a doua și la a patra întrebare adresate în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 12 decembrie 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04), se aplică și atunci când:

— impozitul pe profitul din străinătate aplicat profiturilor subiacente dividendelor distribuite nu a fost achitat sau nu a fost achitat integral de societatea nerezidentă care distribuie dividendele menționate societății rezidente, ci de o societate rezidentă într-un stat membru, filială directă sau indirectă a primei societăți;

— impozitul anticipat pe profit nu a fost achitat de societatea rezidentă care încasează dividendele de la o societate nerezidentă, ci era plătit de societatea sa mamă rezidentă în cadrul sistemului de impunere la nivel de grup.

3. Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că o societate mamă rezidentă într-un stat membru care, în cadrul sistemului de impunere la nivel de grup, precum cel în discuție în litigiul principal, a fost obligată, cu încălcarea normelor dreptului Uniunii, să plătească impozitul anticipat pe profit pentru partea din profituri provenită din dividende de origine străină poate să introducă o acțiune în restituirea impozitului perceput fără a fi datorat în măsura în care acesta depășește majorarea impozitului pe profit pe care statul membru în cauză avea dreptul de a o preleva pentru a compensa cota de impozitare nominală mai redusă aplicată profiturilor subiacente dividendelor de origine străină în raport cu cota de impozitare nominală aplicabilă profiturilor societății-mamă rezidente.

4. Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că o societate rezidentă într-un stat membru și care deține participații la o societate rezidentă într-o țară terță ce îi conferă o influență certă asupra deciziilor acestei din urmă societăți și îi permit să stabilească activitățile societății menționate poate să invoce articolul 63 TFUE pentru a pune în discuție conformitatea cu această dispoziție a legislației din statul membru respectiv privind tratamentul fiscal al dividendelor provenite din țările terțe menționate, care nu se aplică în exclusivitate situațiilor în care societatea-mamă exercită o influență decisivă asupra societății care distribuie dividendele.

5. Răspunsul Curții la a treia întrebare adresată în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea *Test Claimants in the FII Group Litigation*, citată anterior, nu se aplică în cazul în care filialele rezidente în alte state membre, în favoarea cărora nu s-a putut efectua nicio cesiune de impozit anticipat pe profit, nu sunt supuse impozitării în statul membru în care societatea-mamă își are sediul.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Germania) — Yoshikazu Iida/Stadt Ulm

(Cauza C-40/11) ⁽¹⁾

(Articolele 20 TFUE și 21 TFUE — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 51 — Directiva 2003/109/CE — Resortisanți ai țărilor terțe — Drept de ședere într-un stat membru — Directiva 2004/38/CE — Resortisanți ai unor țări terțe, membri de familie ai cetățenilor Uniunii — Resortisant al unei țări terțe care nu însoțește și nici nu se alătură unui cetățean al Uniunii în statul membru gazdă și care are reședința în statul membru de origine al cetățeanului — Drept de ședere al resortisantului țării terțe în statul membru de origine al unui cetățean cu reședința în alt stat membru — Cetățenia Uniunii — Drepturi fundamentale)

(2013/C 9/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Părțile din procedura principală

Reclamant: Yoshikazu Iida

Părât: Stadt Ulm

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Interpretarea, în lumina art. 7 și 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a articolului 21 alineatul (1) TFUE, precum și a articolului 2 punctul 2 litera (d), a articolului 3 alineatul (1), a articolului 7 alineatul (2) și a articolului 10 alineatul (1) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05 vol. 7, p. 56) — Interpretarea articolului 6 alineatele (1) și (3) TUE, precum și a articolului 24 alineatul (3), a articolului 45 alineatul (1) și a articolului 51 alineatul (1) prima teză din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Copil minor, resortisant al unui stat membru, care împreună cu mama sa și-a deplasat locul de ședere principal către un alt stat membru — Dreptul de ședere, în statul de origine al copilului, al tatălui, resortisant al unui stat terț, care își exercită drepturile părintești — Domeniul de aplicare al Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Noțiunea „punere în aplicare a dreptului Uniunii”.

⁽¹⁾ JO C 103, 2.4.2011.

Dispoziitivul

În afara situațiilor reglementate de Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE și atunci când nu există nici alt element de legătură cu dispozițiile dreptului Uniunii privind cetățenia, un resortisant al unei țări terțe nu poate revendica un drept de ședere derivat din cel al unui cetățean al Uniunii.

(¹) JO C 145, 14.5.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf — Germania) — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G./Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Cauza C-56/11) (¹)

[Protecție comunitară a soiurilor de plante — Regulamentul (CE) nr. 2100/94 — Prelucrare — Obligația prelucrătorului de a furniza informații titularului protecției comunitare — Cerințe cu privire la momentul și la conținutul unei cereri de informații]

(2013/C 9/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Pârâtă: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Oberlandesgericht Düsseldorf — Interpretarea articolului 14 alineatul (3) a șasea liniuță din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui regim de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO L 227, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 15, p. 197) și a articolului 9 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1768/95 al Comisiei din 24 iulie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a derogării prevăzute la articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului de instituire a unui regim de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO L 173, p. 14, Ediție specială, 03/vol. 17, p. 177) — Obligația prelucrătorului de a furniza informații titularului protecției comunitare — Cerințe cu privire la momentul și la conținutul unei cereri de informații care poate întemeia obligația de informare

Dispoziitivul

1. Articolul 9 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1768/95 al Comisiei din 24 iulie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a derogării prevăzute la articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2605/98 al Comisiei din 3 decembrie 1998, trebuie interpretat în sensul că obligația de informare care revine unui prelucrător cu privire la soiurile protejate ia naștere atunci când cererea de informații care se referă la un anumit an de comercializare a fost prezentată înainte de sfârșitul anului respectiv. Cu toate acestea, o asemenea obligație poate exista în ceea ce privește informațiile referitoare la maximum cei trei ani de comercializare anteriori celui în curs, cu condiția ca titularul unei protecții comunitare a soiurilor de plante să fi prezentat aceluiași prelucrător o primă cerere privind aceleași soiuri în cursul primului an dintre anii de comercializare precedenți la care se referă cererea de informații.
2. Dispozițiile articolului 14 alineatul (3) a șasea liniuță din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante coroborate cu cele ale articolului 9 din Regulamentul nr. 1768/95, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2605/98, trebuie interpretate în sensul că cererea de informații a titularului unei protecții comunitare a soiurilor de plante adresată unui prelucrător nu trebuie să conțină dovezile de susținere a indiciilor menționate în aceasta. În plus, faptul că un agricultor realizează cultivarea contractuală a unui soi protejat nu poate, singur, să constituie un indiciu că un prelucrător a efectuat sau intenționează să efectueze astfel de operațiuni asupra produsului recoltei obținut prin cultivarea de material de înmulțire din soiul menționat în vederea cultivării acestuia. În funcție de celelalte împrejurări ale cauzei, un asemenea fapt poate totuși permite să se constate prezența unui astfel de indiciu, ceea ce este de competența instanței de trimitere să verifice în litigiul cu care este sesizată.

(¹) JO C 145, 14.5.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf — Germania) — Pfeifer & Langen KG/Hauptzollamt Aachen

(Cauza C-131/11) (¹)

[Agricultură — Regulamentul (CEE) nr. 1443/82 — Articolul 3 alineatul (4) — Aplicarea regimului cotelor în sectorul zahărului — Cantitate excedentară de zahăr constatată de autoritățile unui stat membru cu ocazia unui control a posteriori efectuat la producător — Luarea în considerare a acestui excedent cu ocazia stabilirii producției definitive din anul de comercializare în care s-a constatat diferența]

(2013/C 9/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pfeifer & Langen KG

Pârât: Hauptzollamt Aachen

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Finanzgericht Düsseldorf — Interpretarea articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul (CEE) nr. 1443/82 al Comisiei din 8 iunie 1982 de stabilire a normelor de aplicare a regimului cotelor în sectorul zahărului (JO L 158, p. 17) — Cantități excedentare de izoglucoză constatate ulterior de autoritățile unui stat membru cu ocazia unui control — Eventuala luare în considerare a acestui excedent la stabilirea producției definitive a anului de comercializare în care se constată excedentul.

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul (CEE) nr. 1443/82 al Comisiei din 8 iunie 1982 de stabilire a normelor de aplicare a regimului cotelor în sectorul zahărului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 392/94 al Comisiei din 23 februarie 1994, trebuie interpretat în sensul că nu este aplicabil în situația în care s-a constatat de autoritățile naționale o cantitate excedentară de zahăr cu ocazia unui control a posteriori efectuat la producător, în cazul în care această cantitate excedentară reprezintă zahăr C.

(¹) JO C 179, 18.6.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovacia) — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky/Profitube spol. sro

(Cauza C-165/11) (¹)

(A șasea directivă TVA — Aplicabilitate — Codul vamal comunitar — Mărfuri provenite dintr-o țară terță și plasate în regimul de antrepozit vamal pe teritoriul unui stat membru — Transformarea mărfurilor în regimul de perfecționare activă sub forma unui sistem cu suspendare — Vânzarea mărfurilor și plasarea din nou în regimul de antrepozit vamal — Depozitare în același antrepozit vamal pe parcursul tuturor operațiunilor — Livrare de bunuri efectuată cu titlu oneros pe teritoriul național — Fapt generator al TVA-ului)

(2013/C 9/17)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

Pârâtă: Profitube spol. sro

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Najvyšší súd Slovenskej republiky — Interpretarea articolului 3 alineatul (3), a articolului 37 alineatul (2), a articolelor 79, 84, 98, 114 și 166 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), a articolelor 2, 3, 5 alineatul (1), 7, 10, 16 și 33a din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1), precum și a articolului 1 punctul 7 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3) — Mărfuri plasate după importarea acestora dintr-un stat terț într-un antrepozit vamal public din statul membru, pentru a fi ulterior transformate în acest antrepozit vamal în regim de perfecționare activă în cadrul sistemului cu suspendare și, în sfârșit, livrate în același antrepozit, fără a fi puse în liberă practică, de către cel care le-a transformat către o altă societate din același stat și plasate din nou în regim de antrepozit vamal — Aplicabilitatea regimului TVA — Noțiunea de livrare de bunuri cu titlu oneros pe teritoriul național — Noțiunea de abuz de drept — Bobine din oțel transformate în profile din oțel

Dispozitivul

Atunci când mărfurile provenite dintr-o țară terță au fost plasate în regimul de antrepozit vamal într-un stat membru, apoi au fost transformate în regimul de perfecționare activă, sub forma unui sistem cu suspendare, și ulterior au fost vândute și plasate din nou în regimul de antrepozit vamal, rămânând pe parcursul tuturor acestor operațiuni în același antrepozit vamal situat pe teritoriul acestui stat membru, vânzarea acestor mărfuri este supusă taxei pe valoarea adăugată în temeiul articolului 2 punctul 1 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/66/CE a Consiliului din 26 aprilie 2004, în afară de cazul în care statul membru respectiv a utilizat posibilitatea de care dispune de a scuti această vânzare de taxă în temeiul articolului 16 alineatul (1) din această directivă, aspect a cărui verificare revine instanței naționale.

(¹) JO C 194, 2.7.2011.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 noiembrie 2012
(cerere de decizie preliminară formulată de Bundes-
finanzhof — Germania) — Finanzamt Steglitz/Ines
Zimmermann**

(Cauza C-174/11) ⁽¹⁾

[A șasea directivă TVA — Scutiri — Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (g) și alineatul (2) — Prestare de servicii direct legată de ajutorul social și securitatea socială de către organisme de drept public sau de alte organisme recunoscute ca având un caracter social — Recunoaștere — Condiții neaplicabile altor organisme decât cele de drept public — Puterea de apreciere a statelor membre — Limite — Principiul neutralității fiscale]

(2013/C 9/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Finanzamt Steglitz

Pârâtă: Ines Zimmermann

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Bundesfinanzhof — Interpretarea articolului 13 secțiunea A alineatul (1) litera (g) și a articolului 13 secțiunea A alineatul (2) litera (a) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Scutirea prestărilor de servicii aferente asigurărilor sociale sau de ajutor social efectuate de organisme de drept public sau de alte organisme recunoscute drept instituții cu caracter social — Reglementare națională care prevede scutirea prestărilor de servicii de îngrijire ambulatorie în anumite cerințe, care nu sunt însă aplicabile atunci când prestările de servicii în cauză sunt furnizate de anumite asociații recunoscute de stat sau de membrii acestora.

Dispozitivul

Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (g) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, interpretat în lumina principiului neutralității fiscale, se opune ca scutirea de taxa pe valoarea adăugată a serviciilor de îngrijire ambulatorie prestate de comercianți să fie supusă unei condiții precum cea în discuție în litigiul principal, potrivit căreia costurile de îngrijire trebuie să fi fost suportate, în anul calendaristic precedent, în cel puțin două treimi din cazuri, în totalitate sau în cea mai mare parte, de organismele legale de asigurări sociale sau de ajutor social, în cazul în care această condiție nu este de natură să asigure

egalitatea de tratament în cadrul recunoașterii, în vederea aplicării acestei dispoziții, a caracterului social al altor organisme decât cele de drept public.

⁽¹⁾ JO C 226, 30.7.2011

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 noiembrie 2012
[cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi
Törvényszék (fostă Fővárosi Bíróság) — Ungaria] —
Bericap Záródástechnikai bt/Plastinnova 2000 kft**

(Cauza C-180/11) ⁽¹⁾

(Directiva 2004/48/CE — Norme prin care se reglementează examinarea probelor în cadrul unui litigiu în fața unei instanțe naționale sesizate cu o cerere de anulare a protecției unui model de utilitate — Competențele instanței naționale — Convenția de la Paris — Acordul TRIPS)

(2013/C 9/19)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék (anciennement Fővárosi Bíróság)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bericap Záródástechnikai bt

Pârâtă: Plastinnova 2000 kft

Cu participarea: Magyar Szabadalmi Hivatal

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Fővárosi Bíróság — Interpretarea Acordului privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală, care figurează în anexa 1 C la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, a Convenției pentru protecția proprietății industriale, semnată la Paris la 20 martie 1883, precum și a Directivei 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului, din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157, p. 45, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56) — Norme privind examinarea probelor în cadrul unui litigiu în fața instanței naționale sesizate cu o cerere de anulare a protecției unui model de utilitate — Competențele instanței naționale

Dispozitivul

Având în vedere că dispozițiile articolului 2 alineatul (1) și ale articolului 3 alineatul (2) din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, interpretate în lumina articolului 2 alineatul (1) din Convenția privind protecția proprietății industriale, semnată la Paris la 20 martie 1883, revizuită ultima dată la Stockholm la 14 iulie 1967 și modificată la 28 septembrie 1979, și a articolului 41 alineatele (1) și (2) din Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală, care figurează în anexa 1 C la Acordul de instituire a Organizației

Mondiale a Comerțului (OMC), semnat la Marrakech la 15 aprilie 1994 și aprobat prin Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competența sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994), nu sunt aplicabile unei proceduri de invalidare precum cea în discuție în litigiul principal, aceste dispoziții nu pot fi considerate că se opun ca, într-o asemenea procedură judiciară, instanța:

- să nu fie legată de concluziile și de celelalte declarații ale părților și să poată dispune din oficiu administrarea probelor pe care le consideră necesare,
- să nu fie legată de o decizie administrativă dată într-o cerere de invalidare și nici de situația de fapt constatată în acea decizie și
- să nu poată examina din nou probele care au fost deja administrate cu ocazia unei cereri anterioare de invalidare.

(¹) JO C 232, 6.8.2011.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank van koophandel Brussel — Belgia) — Europese Gemeenschap/Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

(Cauza C-199/11) (¹)

(Reprezentarea Uniunii Europene în fața instanțelor naționale — Articolele 282 CE și 335 TFUE — Cerere de daune interese ca urmare a prejudiciului cauzat Uniunii printr-o înțelegere — Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Dreptul la un proces echitabil — Dreptul de acces la o instanță judecătorească — Egalitatea armelor — Articolul 16 din Regulamentul nr. 1/2003)

(2013/C 9/20)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van koophandel Brussel

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Europese Gemeenschap

Pârâte: Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Rechtbank van koophandel Brussel — Interpretarea articolului 282 CE (actualmente articolul 335 TFUE) — Reprezentarea Uniunii Europene în fața instanțelor naționale — Cerere de daune interese — Norme aplicabile pentru introducerea de către instituții a unei astfel de cereri.

Dispozitivul

1. Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele în discuție în cauza principală, nu se opune ca Uniunea Europeană să fie reprezentată de Comisia Europeană în fața unei instanțe naționale sesizate cu o acțiune în repararea prejudiciului cauzat Uniunii printr-o înțelegere sau printr-o practică interzisă de articolele 81 CE și 101 TFUE, care ar fi putut afecta anumite contracte de achiziții publice încheiate de diferite instituții și organe ale Uniunii, fără a fi necesar ca acestea din urmă să fi acordat Comisiei un mandat în acest scop.
2. Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene nu se opune ca Comisia Europeană să intenteze, în numele Uniunii Europene, în fața unei instanțe naționale, o acțiune în repararea prejudiciului suferit de Uniune ca urmare a unei înțelegeri sau a unei practici al cărei caracter contrar față de articolul 81 CE sau față de articolul 101 TFUE a fost constatată printr-o decizie a acestei instituții.

(¹) JO C 219, 23.7.2011.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Arbeitsgericht Passau — Germania) — Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11)/Kaiser GmbH

(Cauze conexe C-229/11 și C-230/11) (¹)

[Politica socială — Directiva 2003/88/CE — Reducerea timpului de lucru („Kurzarbeit”) — Reducerea dreptului la concediu anual plătit în funcție de reducerea timpului de lucru — Indemnizație]

(2013/C 9/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Arbeitsgericht Passau

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11)

Pârâtă: Kaiser GmbH

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Arbeitsgericht Passau — Interpretarea art. 31 alin. (2) din Carta drepturilor fundamentale (JO C 83, p. 389) și a art. 7 alin. (1) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de muncă (JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3) — Reducerea timpului normal de lucru practicat în întreprindere ca urmare a somajului parțial („Kurzarbeit”) — Reglementare națională care prevede o reducere a dreptului la concediul anual plătit în funcție de reducerea zilelor de lucru ale lucrătorului afectat de șomaj parțial

Dispozitivul

Articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie interpretate în sensul că nu se opun unor dispoziții sau practici naționale, precum un plan social încheiat între o întreprindere și comitetul său de întreprindere, în temeiul cărora dreptul la concediul anual plătit al unui lucrător căruia îi este redus timpul de lucru este calculat potrivit regulii pro rata temporis.

(¹) JO C 269, 10.9.2011.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 8 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-244/11) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 43 CE și 56 CE — Regim care condiționează dobândirea unor drepturi de vot reprezentând mai mult de 20 % din capitalul social al anumitor „societăți pe acțiuni strategice” de obținerea unei autorizații prealabile — Mecanism de control a posteriori al anumitor decizii luate de aceste societăți)

(2013/C 9/22)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: E. Montaguti și G. Zavvos, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentați: P. Mylonopoulos și K. Boskovits, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Reglementare națională care condiționează dobândirea drepturilor de vot corespunzătoare a 20 % sau mai mult din capitalul social total al societăților de importanță strategică națională de o autorizare preliminară — Încălcarea articolelor 49 TFUE și 63 TFUE

Dispozitivul

1. Prin stabilirea cerințelor prevăzute la articolul 11 alineatul 1 coroborat cu articolul 11 alineatul 2 și a celor prevăzute la articolul 11 alineatul 3 din Legea 3631/2008 privind crearea unui fond național de coeziune socială, Republica Elenă nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 43 CE privind libertatea de stabilire.
2. Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 219, 23.7.2011.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Asylgerichtshof — Austria) — K/Bundesasylamt

(Cauza C-245/11) (¹)

[Regulamentul (CE) nr. 343/2003 — Stabilirea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate în unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe — Clauza umanitară — Articolul 15 din acest regulament — Persoană care beneficiază de azil într-un stat membru și care este dependentă de asistența solicitantului de azil ca urmare a faptului că suferă de o boală gravă — Articolul 15 alineatul (2) din regulament — Obligația acestui stat membru, care nu este responsabil potrivit criteriilor prevăzute în capitolul III din același regulament, să examineze cererea de azil prezentată de respectivul solicitant de azil — Condiții]

(2013/C 9/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Asylgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: K

Pârât: Bundesasylamt

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Asylgerichtshof — Interpretarea art. 3 alin. (2) precum și a art. 15 din Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 50 din 23.02.2003, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 56) — Obligația unui stat membru de a examina, din motive umanitare, o cerere de azil care îi este prezentată, chiar dacă această examinare nu îi incumbă în temeiul criteriilor stabilite de Regulamentul (CE) nr. 343/2003 — Legături strânse între solicitantul dreptului de azil și o persoană foarte vulnerabilă care beneficiază deja de dreptul de azil în statul membru respectiv

Dispozitivul

În împrejurări precum cele din cauza principală, articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe trebuie interpretat în sensul că un stat membru care nu este responsabil de examinarea unei cereri de azil potrivit criteriilor prevăzute în capitolul III din regulamentul menționat dobândește această calitate. Revine statului membru devenit stat membru responsabil în sensul aceluiași regulament sarcina de a și asuma obligațiile corespunzătoare acestei responsabilități. Statul respectiv informează cu privire la acest aspect statul membru anterior responsabil. Această interpretare a articolului 15 alineatul (2) se aplică și atunci când statul membru care era responsabil în temeiul criteriilor prevăzute în capitolul III din regulamentul amintit nu a prezentat o cerere în acest sens în conformitate cu alineatul (1) a doua teză al aceluiași articol.

(¹) JO C 269, 10.9.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Hamburgisches Oberverwaltungsgericht — Germania) — Atila Gülbahce/Freie und Hansestadt Hamburg

(Cauza C-268/11) (¹)

[Trimitere preliminară — Acordul de asociere CEE Turcia — Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere — Articolul 6 alineatul (1) prima liniuță — Drepturile lucrătorilor turci încadrați pe piața legală a muncii — Retragerea cu efect retroactiv a unui permis de ședere]

(2013/C 9/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Hamburgisches Oberverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant: Atila Gülbahce

Pârât: Freie und Hansestadt Hamburg

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Hamburgisches Oberverwaltungsgericht — Interpretarea articolului 10 alineatul (1) și a articolului 13 din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere din 19 septembrie 1980 dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia privind dezvoltarea asocierii — Acordarea unui permis de ședere pe durată determinată și a unui permis de muncă pe durată nedeterminată unui lucrător turc, soț al unei resortisante a unui stat membru — Revocare, cu efect retroactiv și din cauza despărțirii de soție neadusă la cunoștința autorităților competente, a deciziilor de prelungire a duratei permisului de ședere

— Condiții pentru întemeierea dreptului de ședere pe articolul 10 alineatul (1) din Decizia nr. 1/80, având în vedere permisul de muncă pe durată nedeterminată

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (1) prima liniuță din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii create prin Acordul de instituire a unei asocieri între Comunitatea Economică Europeană și Turcia, semnat la 12 septembrie 1963 la Ankara de Republica Turcia, pe de o parte, precum și de statele membre ale CEE și de Comunitate, pe de altă parte, și încheiat, aprobat și confirmat în numele acesteia din urmă prin Decizia 64/732/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1963, trebuie interpretat în sensul că se opune ca autoritățile naționale competente să retragă permisul de ședere al unui lucrător turc cu efect retroactiv de la data la care nu mai există motivul pentru acordarea permisului de ședere prevăzut în dreptul național, în condițiile în care nu există vreun comportament fraudulos al lucrătorului, iar retragerea permisului intervine după împlinirea perioadei de un an de încadrare legală în muncă prevăzute la respectivul articol 6 alineatul (1) prima liniuță.

(¹) JO C 269, 10.9.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Symvoulio tis Epikrateias — Grecia) — Techniko Epimelitirio Elladas (TEE) și alții/Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

(Cauza C-271/11) (¹)

(Transporturi aeriene — Regulamentul nr. 2042/2003 — Cerințe tehnice și proceduri administrative în domeniul aviației civile — Menținerea navigabilității aeronavelor — Autorizare acordată personalului care îndeplinește sarcini de inspecție — Calificări necesare)

(2013/C 9/25)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Techniko Epimelitirio Elladas (TEE), Syllogos Ellinon Diplomatouchon aeronafpigon michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukis, Georgios Oikonomopoulos, Hlias Hliadis, Iannis Tertigkas, Panellinos Syllogos Aerolimenikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotis, Alexandra Efthimiou, Eleni Saatsaki

Pârâți: Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Symvoulio tis Epikrateias — Interpretarea Regulamentului (CE) nr. 2042 al Comisiei din 20 noiembrie 2003 privind menținerea navigabilității aeronavelor și a produselor, reperelor și dispozitivelor aeronautice și autorizarea întreprinderilor și a personalului cu atribuții în domeniu (JO L 315, 28.11.2003, Ediție specială, 07/vol. 13, p. 5) — Compatibilitate a unei reglementări naționale care repartizează sarcina de control al aeronavei între patru categorii distincte de inspectori (inspectori de navigabilitate a aeronavei, inspectori pentru operațiunile de zbor, inspectori pentru siguranța din cabina de pasageri, inspectori pentru diplome și licențe)

Dispozitivul

1. Articolul 2 și dispoziția M.B.902 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2042/2003 al Comisiei din 20 noiembrie 2003 privind menținerea navigabilității aeronavelor și a produselor, reperelor și dispozitivelor aeronautice și autorizarea întreprinderilor și a personalului cu atribuții în domeniu trebuie interpretate în sensul că statele membre pot, la stabilirea unor măsuri complementare pentru punerea în aplicare a acestui regulament, să repartizeze, în cadrul autorității competente prevăzute de dispoziția M.B.902, activitățile de inspecție a navigabilității aeronavelor între mai multe categorii specializate de inspectori.
2. Dispoziția M.B.902 litera (b) punctul 1 din anexa I la Regulamentul nr. 2042/2003 trebuie interpretată în sensul că orice persoană responsabilă cu inspecția, cu privire la un anumit aspect, a navigabilității aeronavelor trebuie să aibă o experiență de cinci ani în toate domeniile vizând asigurarea menținerii navigabilității aeronavei și numai cu privire la aceste domenii.
3. Dispoziția M.B.902 litera (b) punctul 1 din anexa I la Regulamentul nr. 2042/2003 trebuie interpretată în sensul că statele membre pot stabili condițiile în care a fost dobândită experiența de cel puțin cinci ani în domeniul menținerii navigabilității, de care trebuie să dispună personalul responsabil cu examinarea navigabilității aeronavelor. În special, acestea pot decide să țină seama de experiența dobândită într-un atelier de întreținere a aeronavelor, să recunoască experiența dobândită în cadrul unui stagiu practic efectuat într-un mediu profesional în timpul studiilor de aeronautică sau chiar experiența legată de îndeplinirea anterioară a sarcinilor de inspecție a navigabilității.
4. Dispoziția M.B.902 litera (b) din anexa I la Regulamentul nr. 2042/2003 trebuie interpretată în sensul că nu stabilește nicio diferență între titularii unei licențe de întreținere a aeronavelor în sensul anexei III la regulamentul menționat, intitulată partea 66, și titularii unei diplome de învățământ superior.
5. Dispoziția M.B.902 litera (b) din anexa I la Regulamentul nr. 2042/2003 trebuie interpretată în sensul că pot îndeplini funcția de inspector de navigabilitate a aeronavelor numai persoanele care au urmat în prealabil toate cursurile și toate formările impuse de această dispoziție și care au făcut obiectul unei evaluări a cunoștințelor și a competențelor la finalizarea acestor programe de formare.

6. Dispoziția M.B.902 litera (b) punctul 4 din anexa I la Regulamentul nr. 2042/2003 trebuie interpretată în sensul că pot îndeplini funcția de inspector de navigabilitate a aeronavelor numai persoanele care au ocupat în prealabil un post cu responsabilități corespunzătoare, care să confirme atât capacitatea acestora de a efectua controalele tehnice necesare, cât și capacitatea de a aprecia dacă rezultatele acestor controale permit sau nu permit eliberarea documentelor care atestă navigabilitatea aeronavei inspectate.
7. Regulamentul nr. 2042/2003 trebuie interpretat în sensul că autoritățile statelor membre nu au obligația de a prevedea că persoanele care îndeplineau sarcini de inspecție a navigabilității aeronavelor la data intrării în vigoare a acestui regulament vor continua automat și fără procedură de selecție să îndeplinească astfel de sarcini.

(¹) JO C 232, 6.8.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Staatssecretaris van Financiën/Gemeente Vlaardingen

(Cauza C-299/11) (¹)

(Fiscalitate — TVA — Operațiuni impozabile — Utilizare în scopul desfășurării activității economice a unor bunuri obținute „în cadrul activității” — Asimilare unei livrări efectuate cu titlu oneros — Terenuri aparținând persoanei impozabile și transformate de un terț)

(2013/C 9/26)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant: Staatssecretaris van Financiën

Pârâtă: Gemeente Vlaardingen

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea articolului 5 alineatele (5) și (7) litera (a) și a articolului 11 secțiunea A alineatul (1) litera (b) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Operațiuni impozabile — Afectarea unui bun nevoilor întreprinderii — Afectare, în vederea efectuării unor activități exonerate ale întreprinderii, a unui teren care îi aparține acesteia și care a fost transformat pe seama sa de către un terț în schimbul unei remunerații

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (7) litera (a) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 95/7/CE a Consiliului din 10 aprilie 1995 coroborat cu articolul 11 secțiunea A alineatul (1) litera (b) din această directivă, trebuie interpretat în sensul că utilizarea de către o persoană impozabilă în scopul desfășurării unei activități economice scutite de taxa pe valoarea adăugată a unor terenuri al căror proprietar este și pe care le a transformat prin intermediul unui terț poate face obiectul unei impozitări cu titlu de taxă pe valoarea adăugată care are drept bază suma valorii terenului pe care sunt instalate aceste terenuri de sport și a costurilor de transformare a acestora, atât timp cât persoana impozabilă respectivă nu a achitat deja taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei valori și acestor costuri și cu condiția ca terenurile în cauză să nu intre sub incidența scutirii prevăzute la articolul 13 secțiunea B litera (h) din directiva menționată.

(¹) JO C 269, 10.9.2011.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgia) — KGH Belgium NV/Belgische Staat

(Cauza C-351/11) (¹)

(Datorie vamală — Recuperare ulterioară a taxelor la import sau la export — Înscriere în evidența contabilă a taxelor — Reguli practice)

(2013/C 9/27)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: KGH Belgium NV

Pârât: Belgische Staat

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Interpretarea articolului 217 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială 02/vol. 5, p. 58) — Recuperare ulterioară a taxelor la import sau la export — Luarea în considerare a taxelor — Modalități practice

Dispozitivul

Articolul 217 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19

decembrie 1996, trebuie interpretat în sensul că, în condițiile în care acest articol nu prevede reguli practice pentru înscrierea în evidența contabilă în sensul dispoziției menționate, acesta lasă statelor membre posibilitatea de a stabili regulile practice pentru înscrierea în evidența contabilă a valorii taxelor care rezultă dintr-o datorie vamală, fără ca acestea să aibă obligația de a stabili în legislația națională modalitatea de efectuare a respectivei înscrieri în evidența contabilă, aceasta din urmă trebuind să fie efectuată astfel încât să asigure înregistrarea de către autoritățile vamale competente a valorii exacte a taxelor la import sau la export care rezultă dintr-o datorie vamală în evidențele contabile sau pe orice alt suport echivalent, pentru a permite, în special, ca înscrierea în evidența contabilă a valorilor respective să fie stabilită cu certitudine și în privința debitorului.

(¹) JO C 282, 24.9.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 noiembrie 2012 — Consiliul Uniunii Europene/Nadiany Bamba, Comisia Europeană

(Cauza C-417/11) (¹)

(Recurs — Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Côte d'Ivoire — Înghețarea fondurilor — Articolul 296 TFUE — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul la o cale de atac jurisdicțională efectivă — Dreptul la respectarea proprietății)

(2013/C 9/28)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bishop și B. Driessen, precum și E. Dumitriu-Segnana, agenți)

Celelalte părți din procedură: Nadiany Bamba (reprezentanți: inițial P. Haïk, ulterior P. Maisonneuve, avocați), Comisia Europeană (reprezentanți: E. Cujo și M. Konstantinidis, agenți)

Intervenientă în susținerea recurentului: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și E. Ranaivoson, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 8 iunie 2011, Bamba/Consiliul (T-86/11) prin care Tribunalul a anulat Decizia 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/656/PESC a Consiliului de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire și Regulamentul (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Côte d'Ivoire (JO L 11, p. 1), în măsura în care aceste acte o privesc pe doamna Nadiany Bamba — Înghețare de fonduri — Obligație de motivare — Eroare de drept.

Dispoziitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 8 iunie 2011, *Bamba/Consiliul* (T-86/11).
2. Respinge acțiunea formulată de doamna Bamba.
3. O obligă pe doamna Bamba să suporte, în afara propriilor cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene atât cu ocazia prezentului recurs, cât și în primă instanță.
4. Republica Franceză și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 311, 22.10.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Hamburg — Germania) — Lagura Vermögensverwaltung GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Cauza C-438/11) (¹)

[Codul vamal comunitar — Articolul 220 alineatul (2) litera (b) — Recuperare ulterioară a taxelor la import — Încredere legitimă — Imposibilitate de a verifica exactitatea unui certificat de origine — Noțiunea „certificat care se bazează pe prezentarea incorectă a faptelor de către exportator” — Sarcina probei — Sistem de preferințe tarifare generalizate]

(2013/C 9/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lagura Vermögensverwaltung GmbH

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Finanzgericht Hamburg — Interpretarea articolului 220 alineatul (2) litera (b) Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2000 (JO L 311, p. 17, Ediție specială, 02/vol. 13, p. 12) — Export de mărfuri de la un stat terț către Uniunea Europeană — Control ulterior al dovezii de origine — Imposibilitate de a verifica retroactiv exactitudinea mențiunilor conținute de un certificat de origine eliberat de autoritățile competente ale respectivului stat terț — Protecția încrederii legitime eventuale a importatorului

Dispoziitivul

Articolul 220 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a

Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2000, trebuie interpretat în sensul că, atunci când, din cauza faptului că exportatorul și-a încetat producția, autoritățile competente ale statului terț sunt în imposibilitatea de a verifica la un control ulterior dacă certificatul de origine tip A pe care l-au eliberat se bazează pe prezentarea corectă a faptelor de către acesta, revine debitorului sarcina de a dovedi că acest certificat s-a întemeiat pe prezentarea corectă a faptelor de către exportator.

(¹) JO C 347, 26.11.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Bremen — Germania) — Gothaer Allgemeine Versicherung, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG, Krones AG/Samskip GmbH

(Cauza C-456/11) (¹)

[Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolele 32 și 33 — Recunoașterea hotărârilor judecătorești — Noțiunea „hotărâre” — Efectele unei hotărâri judecătorești asupra competenței internaționale — Clauză atributivă de competență]

(2013/C 9/30)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Bremen

Părțile din procedura principală

Reclamante: Gothaer Allgemeine Versicherung, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG, Krones AG

Pârâtă: Samskip GmbH

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Landgericht Bremen — Interpretarea articolelor 31 și 32 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Recunoașterea hotărârilor judecătorești pronunțate într-un stat membru — Hotărâre care are un caracter pur procedural („Prozeßurteil”) — Hotărâre privind interpretarea unei clauze de atribuire a competenței, prin care instanța națională se declară necompetentă prin constatarea competenței jurisdicționale a unui stat terț — Domeniul de aplicare al recunoașterii.

Dispoziitivul

1. *Articolul 32 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că vizează de asemenea o hotărâre prin care instanța unui stat membru își declină competența în temeiul unei clauze atributive de competență, independent de calificarea unei astfel de hotărâri potrivit dreptului unui alt stat membru.*
2. *Articolele 32 și 33 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretate în sensul că instanța în fața căreia se invocă recunoașterea unei hotărâri prin care instanța unui alt stat membru și-a declinat competența în temeiul unei clauze atributive de competență este legată de constatarea referitoare la validitatea acestei clauze, care figurează în motivarea unei hotărâri rămase definitivă prin care acțiunea este declarată inadmisibilă.*

(¹) JO C 331, 12.11.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Stockholms tingsrätt — Suedia) — Ulf Kazimierz Radziejewski/Kronofogdemyndigheten i Stockholm

(Cauza C-461/11) (¹)

(Libera circulație a lucrătorilor — Articolul 45 TFUE — Procedură de anulare în tot sau în parte a datoriilor — Debitor persoană fizică — Reglementare națională care subordonează acordarea unei măsuri de anulare a datoriilor unei condiții privind domiciliul)

(2013/C 9/31)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Stockholms tingsrätt

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ulf Kazimierz Radziejewski

Pârât: Kronofogdemyndigheten i Stockholm

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Stockholms tingsrätt — Interpretarea articolului 45 TFUE — Libera circulație a persoanelor — Compatibilitatea cu articolul 45 a unei legislații naționale care condiționează beneficiul procedurii de anulare a datoriilor persoanelor fizice de împrejurarea ca persoana în cauză să aibă reședința pe teritoriul național — Debitor cetățean al unui stat A cu reședința în statul B care a depus o cerere de anulare a datoriilor sale în statul A, locul de origine a datoriilor — Legătură cu locul depunerii cererii.

Dispoziitivul

Articolul 45 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale, precum cea în discuție în cauza principală, care subordonează acordarea unei măsuri de anulare a datoriilor unei condiții privind domiciliul în statul membru în cauză.

(¹) JO C 340, 19.11.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 noiembrie 2012 — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Comisia Europeană

(Cauza C-469/11 P) (¹)

(Recurs — Acțiune în despăgubire — Respingerea unei oferte prezentate în cadrul unei proceduri de cerere de ofertă a Uniunii — Termen de prescripție — Punct de plecare — Aplicarea termenului pentru considerente de distanță)

(2013/C 9/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (reprezentant: N. Korogiannakis, dikigoros)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Manhaeve și M. Wilderspin, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului din 22 iunie 2011, Evropaiki Dynamiki/Comisia (T-409/09) de respingere în parte ca inadmisibilă și în parte ca vădit lipsită de orice temei juridic a acțiunii în despăgubire având ca obiect obținerea reparării prejudiciului pretins suferit de recurentă ca urmare a deciziei Comisiei de respingere a ofertei depuse de recurentă în cadrul unei proceduri de cerere de ofertă — Termen de introducere a acțiunii — Termen pentru considerente de distanță

Dispoziitivul

1. Respinge recursul.

2. Obligă Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 331, 12.11.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Köln — Germania) — Susanne Leichenich/Ansbert Peffekoven, Ingo Horeis

(Cauza C-532/11) ⁽¹⁾

[Directiva 77/388/CEE — TVA — Scutiri — Articolul 13 secțiunea B litera (b) — Leasingul și închirierea de bunuri imobile — Penișă care nu are sistem de propulsie, imobilizată permanent de a lungul malului unui fluviu — Închirierea penișei, inclusiv a pontonului, a terenului și a luciului de apă adiacente acesteia — Afectare exclusivă pentru exploatarea permanentă a unui restaurant discotecă — Prestație unică]

(2013/C 9/33)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Susanne Leichenich

Pârâți: Ansbert Peffekoven, Ingo Horeis

Cu participarea: Dr. Leyh, Dr. Kossow & Dr. Ott KG, Wirtschaftsprüfungsgesellschaft, Steuerberatungsgesellschaft

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Oberlandesgericht Köln — Interpretarea articolului 13 secțiunea B litera (b) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Întinderea scutirii de TVA prevăzute de această dispoziție pentru leasingul și închirierea bunurilor imobile — Închiriere a unui luci de apă și a unui vapor destinat utilizării comerciale ca restaurant și discotecă

Dispozitivul

1. Articolul 13 secțiunea B litera (b) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că noțiunea de leasing și de închiriere a bunurilor imobile cuprinde închirierea unei penișe, inclusiv a spațiului și a pontonului adiacente acesteia, care este imobilizată prin legături care nu pot fi desfăcute cu ușurință prinse de malul și în bazinul unui fluviu, care se află într-un amplasament delimitat și identificabil în apele fluviiale și, în conformitate cu termenii contractului de închiriere, este destinată exclusiv exploatarea permanentă a unui restaurant discotecă pe amplasamentul respectiv. Această închiriere constituie o prestație unică scutită, fără să fie necesar să se distingă închirierea penișei de cea a pontonului.

2. O asemenea penișă nu constituie un vehicul în sensul articolului 13 secțiunea B litera (b) punctul 2 din A șasea directivă 77/388.

⁽¹⁾ JO C 25, 28.1.2012.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 15 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākās tiesas Senāts — Letonia) — SIA Kurcums Metal/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-558/11) ⁽¹⁾

(Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Cabluri mixte „Taifun” fabricate în Rusia, alcătuite din polipropilenă și dintr-o sârmă din oțel — Coliere ondulate cu capete rotunjite conectate printr-un știft — Taxe antidumping la importurile anumitor cabluri din fier sau din oțel originare din Republica Cehă, Rusia, Thailanda și Turcia)

(2013/C 9/34)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākās tiesas Senāts

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SIA Kurcums Metal

Pârâtă: Valsts ieņēmumu dienests

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Augstākās tiesas Senāts — Interpretarea anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3) și a articolului 1 din Regulamentul (CE) nr. 1601/2001 al Consiliului din 2 august 2001 privind instituirea unui drept antidumping definitiv și perceperea cu titlu definitiv a dreptului antidumping provizoriu instituit la importurile anumitor cabluri din fier sau din oțel originare din Republica Cehă, Rusia, Thailanda și Turcia (JO L 211, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 24, p. 114) — Cabluri mixte „Taifun” fabricate în Rusia, alcătuite din polipropilenă și sârmă din oțel — Clasificare la subpoziția 5607 49 11 sau la subpoziția 7312 10 98 a Nomenclaturii Combinate — Coliere ondulate cu capete rotunjite conectate printr-un știft — Clasificare la subpoziția 7317 00 90 sau la subpoziția 7326 90 98 a Nomenclaturii Combinate — Taxe antidumping definitive

Dispozitivul

1. Subpoziția 5607 49 11 din Nomenclatura combinată, cuprinsă în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1549/2006 al Comisiei din 17 octombrie 2006, trebuie interpretată în sensul că un cablu precum cel în discuție în litigiul principal, compus atât din polipropilenă, cât și din sârmă din oțel placate cu zinc, nu se încadrează, ca atare, la această subpoziție.

2. Regula generală 3 (b) pentru interpretarea Nomenclurii combinate cuprinse în anexa I la Regulamentul nr. 2658/87, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 1549/2006, trebuie interpretată în sensul că clasificarea tarifară a cablurilor precum cele în discuție în litigiul principal nu trebuie să fie efectuată în temeiul acestei reguli, sub rezerva unei verificări de către instanța de trimitere, ținând seama de toate elementele de fapt care îi sunt prezentate, a faptului că niciunul dintre cele două materiale din care sunt alcătuite aceste cabluri nu conferă, în sine, cablurilor menționate caracterul lor esențial.
3. Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1601/2001 al Consiliului din 2 august 2001 privind instituirea unui drept antidumping definitiv și perceperea cu titlu definitiv a dreptului antidumping provizoriu instituit la importurile anumitor cabluri din fier sau din oțel originare din Republica Cehă, Rusia, Thailanda și Turcia trebuie interpretat în sensul că sunt cuprinse în domeniul de aplicare al acestei dispoziții cabluri precum cele în discuție în litigiul principal, presupunând că se încadrează la subpoziția 7312 10 98 din Nomenclatura combinată cuprinsă în anexa I la Regulamentul nr. 2658/87, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 1549/2006.
4. Subpoziția 7317 00 90 din Nomenclatura combinată cuprinsă în anexa I la Regulamentul nr. 2658/87, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 1549/2006, trebuie interpretată în sensul că nu se încadrează la această subpoziție colierele ondulate cu capete rotunjite și conectate printr-un știft, precum cele în discuție în litigiul principal.

(¹) JO C 13, 14.1.2012.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 noiembrie 2012 —
Comisia Europeană/Ungaria**

(Cauza C-286/12) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Politică socială — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Directiva 2000/78/CE — Articolul 2 și articolul 6 alineatul (1) — Regim național care impune încetarea activității profesionale a judecătorilor, a procurorilor și a notarilor care au împlinit vârsta de 62 de ani — Obiective legitime care justifică o diferență de tratament în raport cu lucrătorii cu vârsta mai mică de 62 de ani — Caracter proporțional al duratei perioadei tranzitorii]

(2013/C 9/35)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Enegren și K. Talabér-Ritz, agenți)

Pârâtă: Ungaria (reprezentant: M.Z. Fehér, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 2 și a articolului 6 alineatul (1) din

Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7) — Sistem național care impune încetarea directă a activității profesionale a judecătorilor, a procurorilor și a notarilor la împlinirea vârstei de 62 de ani — Lipsa obiectivelor legitime care să justifice această diferență de tratament în raport cu lucrătorii în vârstă de mai puțin de 62 de ani — Caracterul disproporționat al duratei perioadei tranzitorii (un an).

Dispozitivul

1. Prin adoptarea unui regim național care impune încetarea activității profesionale a judecătorilor, a procurorilor și a notarilor care au împlinit vârsta de 62 de ani, ce determină o diferență de tratament pe motive de vârstă care nu are un caracter proporțional în raport cu obiectivele urmărite, Ungaria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 și al articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă.
2. Obligă Ungaria la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 217, 21.7.2012.

**Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 4 octombrie 2012
(cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato — Italia) — Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss/Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture**

(Cauza C-502/11) (¹)

[Contracte de achiziții publice de lucrări — Directiva 93/37/CEE — Articolul 6 — Principiile egalității de tratament și transparenței — Admisibilitatea unei reglementări care rezervă participarea la procedurile de cerere de ofertă societăților care exercită o activitate comercială, cu excluderea societăților de drept civil („società semplici”) — Obiective instituționale și statutare — Întreprinderi agricole]

(2013/C 9/36)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Recurentă: Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss

Intimată: Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

Cu participarea: SOA CQOP Costruttori Qualificati Opere Pubbliche SpA, Unione Provinciale Agricoltori di Brescia

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Consiglio di Stato — Interpretarea articolului 6 din Directiva 93/37/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări (JO L 199, p. 54) — Principiul nediscriminării — Reglementare națională care rezervă participarea la procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări societăților care exercită o activitate comercială și care exclude întreprinderile agricole constituite sub forma unei societăți de drept civil („societăți simple”)

Dispozitivul

Dreptul Uniunii, în special articolul 6 din Directiva 93/37/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/78/CE a Comisiei din 13 septembrie 2001, se opune unei legislații naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care interzice unei societăți, cum ar fi o societate de drept civil care are calitatea de „executant de lucrări”, în sensul Directivei 93/37, să participe la proceduri de cerere de ofertă doar din cauza formei sale juridice.

(¹) JO C 347, 26.11.2011.

Ordonanța Curții din 15 octombrie 2012 — Internationaler Hilfsfonds eV/Comisia Europeană

(Cauza C-554/11 P) (¹)

(Recurs — Acces la documente — Refuzul accesului complet la documentele referitoare la contractul LIEN 97-2011 — Acțiune în anulare — Nouă examinare în cursul judecării — Introducerea unei acțiuni în anulare distincte)

(2013/C 9/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Internationaler Hilfsfonds eV (reprezentant: H. Kaltefleiter, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Costa de Oliveira și T. Scharf, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 21 septembrie 2011, Internationaler Hilfsfonds/Comisia (T-141/05 RENV), prin care Tribunalul a dispus că nu mai este necesară pronunțarea cu privire la concluziile reclamantului în anularea deciziei Comisiei Europene din 14 februarie 2005 prin care i se refuză accesul la dosarul privind contractul LIEN 97-2011 — Neregularități privind procedura în fața Tribunalului — Neexaminarea coordonată a cauzelor T-141/05 RENV și T-36/10 — Sarcina și cuantumul cheltuielilor de judecată.

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Internationaler Hilfsfonds la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 25, 28.1.2012.

Ordonanța Curții (Camera întâi) din 4 octombrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Belgia) — Pelckmans Turnhout NV/Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Schoten NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV

(Cauza C-559/11) (¹)

[Articolul 92 alineatul (1), articolul 103 alineatul (1) și articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Directiva 2005/29/CE — Practici comerciale neloiale — Reglementare națională care interzice deschiderea unei unități comerciale șapte zile din șapte]

(2013/C 9/38)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van koophandel te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pelckmans Turnhout NV

Pârâte: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Schoten NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Interpretarea articolelor 34, 35, 49 și 56 TFUE și a Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260) — Noțiunea de practici comerciale ale întreprinderilor față de consumatori — Deschiderea unei unități comerciale șapte zile din șapte și publicitatea făcută acestei practici

Dispozitivul

Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei

84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) trebuie interpretată în sensul că nu se aplică în cazul unei legislații naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care nu urmărește obiective legate de protecția consumatorilor.

(¹) JO C 32, 4.2.2012.

Ordonanța Curții din 12 iulie 2012 — Muhamad Mugraby/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

(Cauza C-581/11 P) (¹)

(Recurs — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Încălcarea drepturilor fundamentale și a Acordului de asociere dintre Comunitatea Europeană și Republica Liban — Abținerea Consiliului și a Comisiei de a adopta măsuri împotriva Republicii Liban — Acțiune în despăgubire — Recurs vădit nefondat și vădit inadmisibil)

(2013/C 9/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Muhamad Mugraby (reprezentant: S. Delhaye, Advocate)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: B. Driessen și M.-M. Joséphidès, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: S. Boelaert și F. Castillo de la Torre, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului din 6 septembrie 2011 (Camera a treia) Mugraby/Consiliul și Comisia (T-292/09) prin care s-a respins, pe de o parte, acțiunea în constatarea abținerii nelegale a Consiliului și a Comisiei de a acționa cu privire la cererea recurentului de adoptare a unor măsuri împotriva Libanului, pentru motivul unei pretense încălcări de către Liban a drepturilor sale fundamentale și a Acordului de asociere dintre Comunitate și Republica Liban, precum și, pe de altă parte, acțiunea în despăgubire având ca obiect repararea prejudiciului pretins a fi fost suferit de recurent ca urmare a inacțiunii acestor instituții comunitare

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă pe domnul Mugraby la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 25, 28.1.2012.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 18 septembrie 2012 — Omnicare, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Astellas Pharma GmbH

(Cauza C-587/11 P) (¹)

(Recurs — Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a semnului verbal „OMNICARE CLINICAL RESEARCH” — Opoziție — Decizie a camerei de recurs de respingere a cererii de înregistrare — Acțiune — Hotărâre a Tribunalului de respingere a acestei acțiuni — Retragera opoziției — Recurs — Nepronunțare asupra fondului cauzei)

(2013/C 9/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Omnicare, Inc. (reprezentant: M. Edenborough, QC)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent), Astellas Pharma GmbH (reprezentant: M. Polo Carreño, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 9 septembrie 2011, Omnicare/OAPI — Astellas Pharma (OMNICARE) (T-289/09), prin care Tribunalul a respins o acțiune în anulare introdusă de solicitantul mărcii verbale „OMNICARE CLINICAL RESEARCH” pentru servicii din clasa 42 împotriva Deciziei R 401/2008-4 a Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 14 mai 2009, de anulare a deciziei diviziei de opoziție prin care s-a respins opoziția titularului mărcii naționale „OMNICARE” pentru servicii din clasele 35, 41 și 42 — Interpretarea și aplicarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 — Noțiunea de utilizare serioasă a unei mărci anterioare — Marcă utilizată pentru servicii furnizate gratuit

Dispozitivul

1. Constată că nu este necesară pronunțarea asupra recursului formulat de Omnicare, Inc.
2. Obligă Omnicare Inc. la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) în cadrul prezentei cauze, precum și cele efectuate în procedura privind măsurile provizorii.

3. Omnicare Inc. și Astellas Pharma GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 25, 28.1.2012.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Germania) la 27 iulie 2012 — Wolfgang Glatzel/Freistaat Bayern

(Cauza C-356/12)

(2013/C 9/41)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Wolfgang Glatzel

Pârât: Freistaat Bayern

Întrebarea preliminară

Punctul 6.4 din anexa III la Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/113/CE a Comisiei din 25 august 2009 ⁽²⁾ este compatibil cu articolul 20, cu articolul 21 alineatul (1) și cu articolul 26 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în măsura în care impune — fără a prevedea posibilitatea unei excepții — solicitanților unui permis de conducere pentru categoriile C1 și C1E o acuitate vizuală minimă de 0,1 la ochiul mai slab, chiar și în cazul în care aceste persoane au o acuitate vizuală binoculară și dispun de un câmp vizual normal la ambii ochi?

⁽¹⁾ JO L 403, p. 18, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 216.

⁽²⁾ JO L 223, p. 31.

Recurs introdus la 3 septembrie 2012 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 14 iunie 2012 în cauza T-396/09, Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht/Comisia

(Cauza C-401/12 P)

(2013/C 9/42)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Moore și K. Michoel, gemachtigden, agenți)

Celelalte părți din procedură: Vereniging Milieudefensie,

Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht,

Comisia Europeană,

Regatul Țărilor de Jos,

Parlamentul European

Concluziile recurentului

Consiliul solicită Curții:

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 14 iunie 2012 în cauza T-338/08;

— respingerea în totalitate a recursului formulat de reclamantele în primă instanță;

— obligarea în solidar a reclamantelor în primă instanță la plata cheltuielilor efectuate de Consiliul Uniunii Europene în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Consiliul consideră că hotărârea pronunțată de Tribunal în cauza citată anterior este afectată de mai multe erori de drept. Chiar dacă Consiliul nu contestă constatarea Tribunalului potrivit căreia Comisia nu a acționat în speță ca legiuitor, acesta apreciază însă că Tribunalul nu a interpretat și aplicat în mod corect ceea ce se poate numi jurisprudența „Nakajima ⁽¹⁾” și „Fediol ⁽²⁾”. Consiliul susține prin urmare că Tribunalul a considerat, în mod eronat, că legalitatea Regulamentului nr. 1367/2006 ⁽³⁾ poate fi apreciată din perspectiva Convenției de la Aarhus ⁽⁴⁾ privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu.

În plus, Consiliul este de părere că alegerea făcută de legiuitor în Regulamentul nr. 1367/2006 este, în orice caz, conformă Convenției de la Aarhus. În această privință, interpretarea de către Tribunal a articolului 9 alineatul (3) din Convenția de la Aarhus nu este corectă în măsura în care încalcă libertatea de acțiune care este recunoscută părților contractante.

Pentru aceste motive, Consiliul solicită Curții anularea hotărârii Tribunalului în cauza citată anterior și pronunțarea definitivă cu privire la fondul cauzei, respingând în totalitate recursul reclamantelor în primă instanță.

⁽¹⁾ Hotărârea Curții din 7 mai 1991, Nakajima/Consiliul, C-69/89, Rec., p. I-2169.

⁽²⁾ Hotărârea Curții din 22 iunie 1989, Fediol/Comisia, 70/87, Rec., p. 1825.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

⁽⁴⁾ Convenția de la Aarhus din 25 iunie 1998 privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, aprobată prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 (JO L 124, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 201).

Recurs introdus la 24 august 2012 de Parlamentul European împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 14 iunie 2012 în cauza T-396/09, Vereniging Milieudéfensie și Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht/Comisia

(Cauza C-402/12 P)

(2013/C 9/43)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurent: Parlamentul European (reprezențanți: L. Visaggio și G. Corstens, agenți)

Celelalte părți din procedură: Vereniging Milieudéfensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, Comisia Europeană, Regatul Țărilor de Jos, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentului

Recurentul solicită:

— anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 14 iunie 2012 în cauza T-396/09;

— judecarea fondului cauzei și respingerea cererii reclamantelor din prima instanță;

— obligarea reclamantelor din prima instanță la plata cheltuielilor de judecată din cadrul prezentului recurs.

Motivele și principalele argumente

În opinia Parlamentului European, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, întrucât a considerat că poate aprecia validitatea Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 ⁽¹⁾ în raport cu articolul 9 alineatul 3 din Convenția de la Aarhus ⁽²⁾, deși reglementarea menționată nu are efect direct. Această opinie a Tribunalului s-a întemeiat pe o interpretare fundamental eronată, pe jurisprudența constantă privind posibilitatea particularilor de a invoca în susținerea cererilor lor dispozițiile unui acord internațional punerii în discuție a validității unui act al Uniunii Europene, precum și pe natura și pe întinderea obligațiilor internaționale care fac obiectul prezentei cauze.

Concret, Tribunalul a aplicat jurisprudența reprezentată de Hotărârile Fediol ⁽³⁾ și Nakajima ⁽⁴⁾, însă nu a luat în considerare faptul că această jurisprudență — care, în plus, a rămas până acum limitată la un număr redus de cauze — poate fi aplicată numai în mod excepțional și în condiții foarte speciale. Parla-

mentul European susține că, pe de o parte, în hotărârea atacată, Tribunalul nici măcar nu a verificat dacă existau în realitate aceste condiții în prezenta hotărâre, iar pe de altă parte, nu a luat în considerare caracterul excepțional al jurisprudenței menționate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

⁽²⁾ Convenția de la Aarhus din 25 iunie 1998 privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, aprobată prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 (JO L 124, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 201).

⁽³⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 22 iunie 1989, Fediol/Comisia, 70/87, Rec., p. 1825.

⁽⁴⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 7 mai 1991, Nakajima/Consiliul, C-68/89, Rec., p. I-2169.

Recurs introdus la 27 august 2012 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 14 iunie 2012 în cauza T-369/09, Vereniging Milieudéfensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht/Comisia

(Cauza C-403/12 P)

(2013/C 9/44)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezențanți: P. Oliver, J. P. Keppenne, G. Valero Jordana, P. van Nuffel)

Celelalte părți din procedură: Vereniging Milieudéfensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, Țările de Jos, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită:

— anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 14 iunie 2012 în cauza T-369/09;

— judecarea fondului cauzei și respingerea acțiunii îndreptate împotriva Deciziei C(2006) 6121 a Comisiei;

— obligarea reclamantelor din cauza T-396/09 la suportarea cheltuielilor de judecată ale Comisiei aferente ambelor proceduri.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs privește, în esență, aspectul dacă Tribunalul era autorizat să examineze, în special în lumina Hotărârii Curții de Justiție din 8 martie 2011 în cauza C-240/09, validitatea articolului 10 alineatul (1) coroborat cu articolul 2 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006⁽¹⁾, în raport cu articolul 9 alineatul (3) din Convenția de la Aarhus⁽²⁾.

În susținerea recursului, Comisia formulează două motive.

Prin intermediul primului motiv, Comisia susține că Tribunalul, deși a citat desigur în mod corect condițiile stricte în conformitate cu care, în lumina jurisprudenței Curții de Justiție, particularii pot invoca în susținerea cererilor lor, norme de drept internațional în vederea examinării validității actelor juridice ale Uniunii (în special, examinarea privind dispozițiile unui tratat este posibilă numai când natura și economia tratatului nu se opun acesteia, iar sub aspectul conținutului dispozițiilor invocate, dispozițiile amintite sunt necondiționate și suficient de precise), a declarat în mod eronat că derogarea de la aceste condiții care rezultă din Hotărârile menționate Fediol și Nakajima (Hotărârea Curții de Justiție din 22 iunie 1989 în cauza 70/87 și Hotărârea Curții de Justiție din 7 mai 1991 în cauza C-68/89) era de asemenea aplicabilă în cazul articolului 9 alineatul (3) din Convenția de la Aarhus.

Curtea de Justiție a stabilit deja, în Hotărârea în cauza C-240/09 că articolul 9 alineatul (3) din Convenția de la Aarhus nu are efect direct. În plus, Hotărârile Fediol și Nakajima, care au caracter excepțional, trebuie interpretate restrictiv. Acestea ar trebui adaptate numai la cadrul politicii comerciale, putând fi adaptate numai la alte contexte politice atunci când sunt îndeplinite în mod clar condițiile pentru aceasta, situație care nu se regăsește în speță. Articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1367/2006 nu face nicio trimitere la normele juridice din Convenția de la Aarhus, iar această dispoziție nu interpretează nicio obligație concretă din această convenție, în sensul Hotărârii Nakajima. În ultimul rând, articolul 9 alineatul (3) din Convenția de la Aarhus este evident insuficient pentru a putea fi aplicabilă derogarea prevăzută în Hotărârea Nakajima.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, Comisia susține în subsidiar că Tribunalul a interpretat în mod eronat articolul 9 alineatul (3) din Convenția de la Aarhus, întrucât a declarat că articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1367/2006 este contrar prevederii menționate din unicul motiv că procedura de revizuire prevăzută la acest articol 10 este limitată la acte cu caracter individual, pe când Tribunalul ar fi trebuit să verifice, în special, dacă s-a dat o interpretare suficientă articolului 9 alineatul (3) din Convenția de la Aarhus prin intermediul tuturor procedurilor judiciare avute în vedere de particulari la nivel național și la nivelul Uniunii.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

⁽²⁾ Convenția de la Aarhus din 25 iunie 1998 privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, aprobată prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 (JO L 124, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 201).

Recurs introdus la 3 septembrie 2012 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 14 iunie 2012 în cauza T-338/08, Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe/Comisia

(Cauza C-404/12 P)

(2013/C 9/45)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Moore și K. Michoel, agenți)

Celelalte părți din procedură: Stichting Natuur en Milieu,

Pesticide Action Network Europe,

Comisia Europeană,

Republica Polonă

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 14 iunie 2012 în cauza T-338/08;

— respingerea în totalitate a recursului formulat de reclamantele în primă instanță;

— obligarea în solidar a reclamantelor în primă instanță la plata cheltuielilor efectuate de Consiliul Uniunii Europene în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Consiliul consideră că hotărârea pronunțată de Tribunal în cauza citată anterior este afectată de mai multe erori de drept. Chiar dacă Consiliul nu contestă constatarea Tribunalului potrivit căreia Comisia nu a acționat în speță ca legiuitor, acesta apreciază însă că Tribunalul nu a interpretat și aplicat în mod corect ceea ce se poate numi jurisprudența „Nakajima⁽¹⁾” și „Fediol⁽²⁾”. Consiliul susține prin urmare că Tribunalul a considerat, în mod eronat, că legalitatea Regulamentului nr. 1367/2006⁽³⁾ poate fi apreciată din perspectiva Convenției de la Aarhus⁽⁴⁾ privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu.

În plus, Consiliul este de părere că alegerea făcută de legiuitor în Regulamentul nr. 1367/2006 este, în orice caz, conformă Convenției de la Aarhus. În această privință, interpretarea de către Tribunal a articolului 9 alineatul (3) din Convenția de la Aarhus nu este corectă în măsura în care încalcă libertatea de acțiune care este recunoscută părților contractante.

Pentru aceste motive, Consiliul solicită Curții anularea hotărârii Tribunalului în cauza citată anterior și pronunțarea definitivă cu privire la fondul cauzei, respingând în totalitate recursul reclamantelor în primă instanță.

(¹) Hotărârea Curții din 7 mai 1991, Nakajima/Consiliul, C-69/89, Rec., p. I-2169.

(²) Hotărârea Curții din 22 iunie 1989, Fediol/Comisia, 70/87, Rec., p. 1825.

(³) Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

(⁴) Convenția de la Aarhus din 25 iunie 1998 privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, aprobată prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 (JO L 124, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 201).

Recurs introdus la 27 august 2012 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 14 iunie 2012 în cauza T-338/08, Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe/Comisia

(Cauza C-405/12)

(2013/C 9/46)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Oliver, J.-P. Keppenne, P. van Nuffel, agenți)

Celelalte părți în proces: Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe, Republica Polonă, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurente

Recurenta solicită:

— anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 14 iunie 2008, în cauza T-338/08;

— soluționarea cauzei și respingerea cererii de anulare a deciziilor Comisiei din 1 iulie 2008;

— obligarea reclamantei din cauza T-338/08 să suporte cheltuielile efectuate de Comisie în acea cauză, precum și în prezenta cauză.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv invocat de recurentă coincide cu cel din cauza C-403/12 P.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, Comisia susține în subsidiar că Tribunalul a interpretat în mod eronat domeniul de aplicare al articolului 9 alineatul (3) din Convenția de la Aarhus (¹), în lumina articolului 2 alineatul (2) al doilea paragraf din convenție, atunci când a reținut că Regulamentul (CE) nr. 149/2008 (²) nu a fost adoptat de Comisie „în exercitarea competențelor sale legislative” în sensul articolului 2 alineatul (2) menționat mai sus.

(¹) Convenția de la Aarhus din 25 iunie 1998 privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului, aprobată prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 (JO L 124, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 14, p. 201)

(²) Regulamentul (CE) nr. 149/2008 al Comisiei din 29 ianuarie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului, prin elaborarea anexelor II, III și IV de stabilire a conținuturilor maxime aplicabile reziduurilor pentru produsele care fac obiectul anexei I la regulamentul menționat (JO L 58, p. 1)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Innsbruck (Austria) la 21 septembrie 2012 — Siegfried Pohl/ÖBB Infrastruktur AG

(Cauza C-429/12)

(2013/C 9/47)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Innsbruck

Părțile din procedura principală

Reclamant: Siegfried Pohl

Pârâtă: ÖBB Infrastruktur AG

Întrebările preliminare

1. Se opune dreptul Uniunii, în stadiul său actual, în special

1. principiul general de drept al Uniunii privind egalitatea de tratament;
2. principiul general al interzicerii discriminării pe motiv de vârstă în sensul articolului 6 alineatul (3) TUE și al articolului 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
3. interdicția discriminării în legătură cu libera circulație a lucrătorilor prevăzută la articolul 45 TFUE,
4. Directiva 2000/78/CE (¹),

unei dispoziții naționale — cuprinsă în parte într-o prevedere legală, în parte într-o convenție colectivă — care a fost preluată, în mod consensual, într-un contract individual de muncă, conform căreia în cazul în care vechimea în muncă a lucrătorilor salariați din sectorul transportului feroviar a fost dobândită înainte de împlinirea vârstei de 18 ani nu se ia deloc în calcul, iar în cazul în care a fost dobândită după împlinirea vârstei de 18 ani, în măsura în care respectivul lucrător nu a lucrat la o întreprindere „cvasi-publică” din țară sau chiar la angajatorul-părinte de pe teritoriul național, se ia în calcul numai pe jumătate, indiferent de competențele și de cunoștințele concrete dobândite de lucrătorul salariat în mod concret?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: este relevant pentru calcularea remunerației restante, ținând seama de vechimea în muncă neluată în calcul până în prezent (luându-se în calcul întreaga vechime în muncă dobândită înainte de împlinirea vârstei de 18 ani, iar după împlinirea acestei vârste și până la începerea raportului de muncă dintre reclamant și pârâtă, cealaltă jumătate din vechimea în muncă dobândită anterior de reclamant), în conformitate cu dreptul Uniunii, faptul că vechimea în muncă a fost dobândită în perioada 1 decembrie 1965 — 24 noiembrie 1974, așadar cu mult înainte de aderarea Austriei la Uniunea Europeană/Spațiul Economic European și înainte de pronunțarea primei hotărâri cu privire la principiul egalității de tratament din dreptul Uniunii, în cazul în care se calculează conform dreptului Uniunii?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: se opune dreptul Uniunii în stadiul său actual, în special principiul efectivității, unor dispoziții naționale privind prescripția extintivă conform cărora dreptul unui lucrător salariat, ulterior pensionat, la plata ulterioară a remunerației și a pensiei care rezultă din calcularea, în sensul primei întrebări, în conformitate cu dreptul Uniunii, a vechimii în muncă dobândite în străinătate înaintea împlinirii vârstei de 18 ani, drept nerecunoscut lucrătorului de legislația națională și pe care acesta l-a putut invoca efectiv numai după pronunțarea Hotărârii din 30 noiembrie 2000, *Österreichischer Gewerkschaftsbund — Gewerkschaft öffentlicher Dienst*, (C-195/98) și a Hotărârii din 18 iunie 2009, *Hütter* (C-88/08), s-a prescris în totalitate?

4. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: îi revine unui angajator din sectorul transportului feroviar, cu 40 000 de angajați și care reprezintă o organizație ierarhică structurată pe mai multe niveluri pe un teritoriu întins, în temeiul dreptului Uniunii în stadiul său actual și, în special, în temeiul obligației de solitudine care rezultă din dreptul Uniunii, în special din efectul orizontal al principiului general de dreptul Uniunii privind egalitatea de tratament și/sau din interdicția discriminării în ceea ce privește libera circulație a lucrătorilor, sarcina de a aduce la cunoștința angajaților săi și a reprezentanților acestora hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene, care au fost publicate și în cotidiene naționale, din care rezultă că practica de până în prezent a angajatorului de calculare a vechimii în muncă încalcă dreptul Uniunii, sarcină care

poate avea ca efect, printre altele, obligația angajatorilor de a plăti ulterior remunerațiile datorate?

(¹) Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 3 octombrie 2012 — Almer Beheer BV și alții/Van den Dungen Vastgoed BV și alții

(Cauza C-441/12)

(2013/C 9/48)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamante: Almer Beheer BV, Daedalus Holding BV

Pârâte: Van den Dungen Vastgoed BV, Oosterhout II BVBA

Întrebările preliminare

1. Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2003/71 (¹) trebuie interpretat în sensul că, în principiu (adică pe lângă derogările și excepțiile prevăzute în anumite cazuri de directivă), obligația de publicare a unui prospect prevăzută de această directivă este aplicabilă și în cazul licitațiilor publice pentru vânzarea valorilor mobiliare executate silit?

2. (a) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, noțiunea „valoarea totală a ofertei” de la articolul 1 alineatul (2) litera (h) din Directiva 2003/71 trebuie interpretată în sensul că în cazul licitațiilor publice pentru vânzarea valorilor mobiliare executate silit trebuie să se pornească de la câștigul preconizat în mod rezonabil, ținându-se seama de caracterul special al acestui tip de licitație, chiar și atunci când câștigul preconizat este în mod rezonabil cu mult mai mic decât valoarea de piață?

(b) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare și al unui răspuns negativ la a doua întrebare, cum trebuie interpretată noțiunea „valoarea totală a ofertei” în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (h) din Directiva 2003/71 în special în cazul licitațiilor publice pentru vânzarea valorilor mobiliare executate silit?

(¹) Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 345, p. 64, Ediție specială, 06/vol. 7, p. 23).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 3 octombrie 2012 — Jan Sneller/DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Cauza C-442/12)

(2013/C 9/49)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurent: Jan Sneller

Intimată: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringmaatschappij NV

Întrebările preliminare

1. Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 87/344/CEE ⁽¹⁾ permite ca un asigurător de protecție juridică care stabilește în contractele sale de asigurare că asistența juridică în procedurile judiciare sau administrative va fi acordată în principiu de angajații asigurătorului, să stipuleze și faptul că costurile aferente asistenței juridice prestate de un avocat sau de un reprezentant legal ales în mod liber de către persoana asigurată sunt acoperite doar în cazul în care asigurătorul consideră că tratarea cauzei trebuie delegată unui reprezentant legal extern?
2. Pentru a răspunde la prima întrebare, prezintă relevanță aspectul dacă pentru respectiva procedură judiciară sau administrativă este sau nu este obligatorie acordarea asistenței juridice?

⁽¹⁾ Directiva 87/344/CEE a Consiliului din 22 iunie 1987 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea de protecție juridică (JO L 185, p. 77, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 186).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Hamburg (Germania) la 11 octombrie 2012 — Werner Krieger/ERGO Lebensversicherung AG

(Cauza C-459/12)

(2013/C 9/50)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamant: Werner Krieger

Pârâtă: ERGO Lebensversicherung AG

Întrebarea preliminară

Articolul 15 alineatul (1) prima teză din A doua Directivă 90/619/CEE a Consiliului din 8 noiembrie 1990 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea directă de viață, de stabilire a dispozițiilor destinate să faciliteze exercitarea eficientă a libertății de a presta servicii și de modificare a Directivei 79/267/CEE (A doua directivă privind asigurarea de viață) ⁽¹⁾ trebuie interpretat, luând în considerare articolul 31 alineatul (1) din Directiva 92/96/CEE a Consiliului din 10 noiembrie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea directă de viață și de modificare a Directivelor 79/267/CEE și 90/619/CEE (A treia directivă privind asigurarea de viață) ⁽²⁾, în sensul că se opune unei reglementări — precum articolul 5a alineatul (2) a patra teză din VVG (Legea privind contractele de asigurare), astfel cum a fost modificată prin A treia lege din 21 iulie 1994 privind transpunerea directivelor adoptate de Consiliul Comunităților Europene în materie de asigurări [A treia lege de transpunere/CEE a VAG (Legea privind supravegherea asigurărilor)] — conform căreia dreptul de retragere sau de retractare se stinge în termen de cel mult un an de la plata celei dintâi prime de asigurare, chiar și în cazul în care titularul nu a fost informat cu privire la dreptul de retragere sau de retractare?

⁽¹⁾ JO L 330, p. 50.

⁽²⁾ JO L 360, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Gerechtshof te 's Hertogenbosch (Țările de Jos) la 15 octombrie 2012 — Granton Advertising BV/Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

(Cauza C-461/12)

(2013/C 9/51)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Granton Advertising BV

Pârât: Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

Întrebările preliminare

1. Expresia «alte valori mobiliare» prevăzută la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul [5] din A șasea directivă 77/388/CEE ⁽¹⁾ [începând cu 1 ianuarie 2007, articolul 135 alineatul (1) litera (f) din A opta directivă 2006/112/CE ⁽²⁾, cu modificările ulterioare] trebuie interpretată în sensul că aceasta include un card Granton ce reprezintă un card transmisibil utilizat pentru plata (parțială) a bunurilor și a serviciilor, iar în cazul unui răspuns afirmativ, emiterea și vânzarea unui astfel de card sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată?
2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, expresia «alte instrumente negociabile» prevăzută la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă 77/388/CEE [începând cu 1 ianuarie 2007, articolul 135 alineatul (1) litera (d) din A opta directivă 2006/112/CE, cu modificările ulterioare] trebuie interpretată în sensul că aceasta include un card Granton ce reprezintă un card transmisibil utilizat pentru plata (parțială) a bunurilor și a serviciilor, iar în cazul unui răspuns afirmativ, emiterea și vânzarea unui astfel de card sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată?
3. În cazul în care un card Granton reprezintă o «altă valoare mobilă» sau un „alt instrument negociabil” în sensul stabilit mai sus, împrejurarea că, la utilizarea acestui card, perceperea taxei pe valoarea adăugată aferente prețului (sau unei părți proporționale din acesta) plătit pentru card este practic iluzorie, prezintă relevanță pentru problema dacă emiterea sau vânzarea acestora sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 17 octombrie 2012 — ATP Pension Service A/S/Skatteministeriet

(Cauza C-464/12)

(2013/C 9/52)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pension Service A/S

Pârât: Skatteministeriet

Întrebările preliminare

1. Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că expresia „fonduri comune de plasament, așa cum sunt definite de statele membre” include fonduri de pensii precum cele menționate în procedura principală și care au următoarele caracteristici, în cazul în care statul membru admite că instituțiile prezentate în secțiunea 2 din prezenta cerere de decizie preliminară sunt fonduri comune de plasament:
 - (a) profitul care revine angajatului (clientul sistemului de pensii) depinde de randamentul realizat din plasamentele fondului de pensii,
 - (b) angajatorul nu este obligat să efectueze plăți suplimentare pentru a asigura un anumit profit clientului sistemului de pensii,
 - (c) fondul de pensii investește în mod colectiv fondurile acumulate prin aplicarea principiului repartizării riscurilor,
 - (d) volumul plăților realizate în fondul de pensii se bazează pe contracte colective încheiate între organizațiile de pe piața muncii care reprezintă angajați și angajatori individuali, iar nu pe decizia personală a unui anumit angajat,
 - (e) angajatul individual poate lua decizia personală să plătească contribuții suplimentare la fondul de pensii,
 - (f) lucrătorii care desfășoară activități independente, angajatorii și directorii pot decide să plătească contribuții de pensie la fondul de pensii,
 - (g) o parte prestabilită din economiile pentru pensie stabilită în mod colectiv pentru angajați se utilizează pentru achiziționarea unei rente viagere,
 - (h) clienții sistemului de pensii suportă costurile aferente fondului de pensii,
 - (i) plățile către fondul de pensii sunt deductibile din baza impozabilă a impozitului național pe venit în anumite limite cantitative,
 - (j) plățile către un plan de pensii personale, inclusiv către un fond de pensii înființat în cadrul unei instituții financiare, pe baza căruia contribuțiile pot fi investite într-un fond comun de plasament sunt deductibile din baza impozabilă a impozitului național pe venit în aceeași măsură ca și cele menționate la litera (i),

(k) dreptul de a deduce contribuțiile din impozitul pe venit menționat la litera (i) este compensat de faptul că prestațiile de pensie sunt impozitate, și

(l) în principiu, fondurile acumulate trebuie plătite după ce persoana interesată împlinește vârsta de pensionare?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A șasea directivă trebuie interpretat în sensul că noțiunea „gestionare” include un serviciu precum cel în discuție în procedura principală (a se vedea secțiunea 1.2 din decizia de trimitere)?
3. Un serviciu precum cel în discuție în procedura principală privind plățile pensiilor (a se vedea secțiunea 1.2 din decizia de trimitere) trebuie considerat, potrivit dispozițiilor de la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă, ca reprezentând un serviciu unic sau mai multe servicii distincte care trebuie evaluate în mod independent?
4. Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă trebuie interpretat în sensul că scutirea de TVA prevăzută în această dispoziție pentru operațiunile privind plățile și viramentele include un serviciu precum cel în discuție în procedura principală privind plățile pensiilor (a se vedea secțiunea 1.2 din decizia de trimitere)?
5. În cazul unui răspuns negativ la a patra întrebare, articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă trebuie interpretat în sensul că scutirea de TVA prevăzută de această dispoziție pentru operațiunile privind conturile de depozit sau conturile curente include un serviciu precum cel în discuție în procedura principală privind plățile pensiilor (a se vedea secțiunea 1.2 din decizia de trimitere)?

(¹) JO 1977 L 145, p. 1.

Cerere de decizie preliminară adresată de Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Lituania) la 25 octombrie 2012 — Juvelta UAB împotriva Lietuvos prabavimo rūmai

(Cauza C-481/12)

(2013/C 9/53)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Juvelta UAB

Pârâtă: Lietuvos prabavimo rūmai

Întrebările preliminare

1. Articolul 34 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul interzicerii normelor naționale potrivit cărora, în cazul vânzării într-un stat membru al Uniunii Europene a unor articole din aur importate din alt stat membru a căror introducere pe piața statului de proveniență este permisă, este necesară ștanțarea acestor articole cu o marcă a unui birou independent de marcare autorizat de un stat membru care să confirme că articolul inscripționat a fost evaluat de acel birou și să ofere clienților din statul membru importator informații pe care aceștia să le poată înțelege cu privire la titlu, în cazurile în care asemenea informații privind titlul sunt oferite printr-o marcare diferită, suplimentară, sau printr-o marcare ștanțată pe același articol din aur?
2. În vederea formulării răspunsului la prima întrebare, este relevant că în cazul de față marca suplimentară privind titlul articolelor din aur care poate fi înțeleasă de clienții din statul membru importator (de exemplu marcajul din trei cifre arabe „585”) nu a fost aplicată de un birou independent de marcare autorizat de un stat membru al Uniunii Europene, deși informația cuprinsă în marcă corespunde în ceea ce privește conținutul cu cea specificată în simbolul ștanțat pe același articol de către biroul independent de marcare autorizat de statul membru de origine (de exemplu marcarea cu cifra arabă „3” aplicată în statul membru de origine reprezentată, conform dispozițiilor legale ale acestuia, titlul 585)?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Okresný súd Prešov (Slovenia) la 29 octombrie 2012 — Peter Macinský, Eva Macinská/Getfin s.r.o.; Financreal s.r.o.

(Cauza C-482/12)

(2013/C 9/54)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Okresný súd Prešov

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Peter Macinský, Eva Macinská

Pârâte: Getfin s.r.o.; Financreal s.r.o.

Întrebarea preliminară

Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că se opune ca o reglementare a unui stat membru, precum articolul 151j alineatul (1) din Codul civil coroborat cu dispozițiile următoare din reglementarea în discuție în procedura principală, să permită creditorului să pretindă executarea unei prestații derivate din clauze contractuale abuzive procedând la executarea bunului grevat de garanție prin vânzarea bunului imobil în pofida opoziției consumatorului, a faptului că chestiunea este litigioasă și fără o evaluare a clauzelor contractuale de către un organ jurisdicțional sau o altă instanță independentă?

⁽¹⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Regatul Unit) la 5 noiembrie 2012 — Eli Lilly and Company Ltd/Human Genome Sciences Inc

(Cauza C-493/12)

(2013/C 9/55)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Eli Lilly and Company Ltd

Pârâtă: Human Genome Sciences Inc

Întrebările preliminare

1. Care sunt criteriile în funcție de care se stabilește dacă „produsul este protejat de un brevet de bază în vigoare” în sensul articolului 3 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 469/2009 ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul”)?
2. Criteriile menționate sunt diferite în situația în care produsul nu este o compoziție și, în cazul unui răspuns afirmativ, care sunt acestea?
3. În situația unei revendicări referitoare la un anticorp sau la o clasă de anticorpi este suficient ca anticorpul sau anticorpii să fie definiți în funcție de caracteristicile referitoare la legarea lor de proteina țintă sau este necesar să se

furnizeze o definiție structurală a anticorpului sau a anticorpilor și, în cazul unui răspuns afirmativ, în ce măsură?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente (versiune codificată) (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 152, p. 1).

Recurs introdus la 19 noiembrie 2012 de TeamBank AG Nürnberg împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 19 septembrie 2012 în cauza T-220/11, TeamBank AG Nürnberg/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-524/12 P)

(2013/C 9/56)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: TeamBank AG Nürnberg (reprezentant: D. Terheggen, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurente

— Anularea în tot a Hotărârii Tribunalului din 19 septembrie 2012, pronunțată în cauza T-220/11;

— admiterea în tot a concluziilor formulate în primă instanță și cuprinse în cererea introductivă depusă la Tribunal.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul a aplicat în mod greșit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾, întrucât a considerat că există un risc de confuzie între semnele figurative „f@ir Credit” și „FERCREDIT”.

În pofida opiniei Tribunalului, există o diferență clară care poate recunoscută din impresia de ansamblu produsă de ambele semne. În plus, trebuie să se aibă în vedere că semnele în litigiu prezintă o legătură cu serviciile financiare care, în mod obișnuit, produc efecte financiare considerabile în privința utilizatorilor acestora. Pentru acest motiv, trebuie să se prezume că utilizatorul mediu al acestor semne le examinează cu prudență și că recunoaște cu o mai mare probabilitate diferențele existente. Totuși, Tribunalul nu a examinat în mod suficient această împrejurare.

În cadrul unei aprecieri corecte a acestei împrejurări, precum și a diferențelor de ansamblu dintre cele două semne s-ar putea ajunge la concluzia că nu există nicio similitudine relevantă între cele două semne.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Ordonanța președintelui Marii Camere din 22 octombrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesarbeitsgericht Berlin — Germania) — Rainer Reimann/Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

(Cauza C-317/11) (¹)

(2013/C 9/57)

Limba de procedură: germana

Președintele Marii Camere a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 269, 10.9.2011.

Ordonanța președintelui Curții din 2 octombrie 2012 [cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal — (Tax Chamber) — Regatul Unit] — Grattan plc/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-606/11) (¹)

(2013/C 9/58)

Limba de procedură: engleza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 65, 3.3.2012.

Ordonanța președintelui Curții din 22 octombrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta domstolen — Suedia) — Eva-Marie Brännström, Rune Brännström/Ryanair Holdings plc

(Cauza C-150/12) (¹)

(2013/C 9/59)

Limba de procedură: suedeza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 157, 2.6.2012.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2012 — Germania/Comisia

(Cauza T-270/08) ⁽¹⁾

[„FEDR — Reducerea contribuției financiare — Program operațional care intră sub incidența obiectivului nr. 1 (1994-1999) privind Berlin-Est (Germania)”]

(2013/C 9/60)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma, T. Henze și C. Blaschke, agenți, asistați de C. von Donat, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Steiblytė și B. Conte, agenți)

Interveniente în susținerea reclamantei: Regatul Spaniei (reprezentanți: inițial J. Rodríguez Cárcomo și N. Díaz Abad, ulterior A. Rubio González, abogados del Estado), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. Wissels, Y. de Vries, B. Koopman, M. Bulterman și J. Langer, agenți) și Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și N. Rouam, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2008) 1615 final a Comisiei din 29 aprilie 2008 privind reducerea contribuției financiare din Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR) acordate prin Decizia C(94) 1973 a Comisiei din 5 august 1994 în favoarea programului operațional Berlin-Est (Germania) în cadrul obiectivului nr. 1 (1994-1999)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
3. Regatul Spaniei, Republica Franceză și Regatul Țărilor de Jos suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 247 du 27.9.2008.

Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2012 — Spania/ Comisia

(Cauza T-76/11) ⁽¹⁾

[„Pescuit — Măsuri de conservare a resurselor piscicole — Articolul 105 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 — Deduceri din cotele aferente unui anumit an din cauza depășirii cotelor aferente anilor precedenți — Aplicarea în timp — Securitate juridică — Interpretare care garantează respectarea dreptului primar — Principiul legalității pedepselor — Neretroactivitate”]

(2013/C 9/61)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentanți: N. Díaz Abad, abogado del Estado)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Jimeno Fernández și D. Nardi, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Regulamentului (UE) nr. 1004/2010 al Comisiei din 8 noiembrie 2010 privind operarea de deduceri din anumite cote de pescuit pentru 2010 din cauza depășirii cotelor de pescuit în anul precedent (JO L 291, p. 31).

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 89, 19.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2012 — Getty Images/OAPI (PHOTOS.COM)

(Cauza T-338/11) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PHOTOS.COM — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2013/C 9/62)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Getty Images (US), Inc. (New York, New York, Statele Unite) (reprezentant: P. Olson, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: V. Melgar, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 6 aprilie 2011 (cauza R 1831/2010-2) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal PHOTOS.COM ca marcă comunitară

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Getty Images (US), Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 252, 27.8.2011.

Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2012 — Atlas/OAPI — Couleurs de Tollens (ARTIS)

(Cauza T-558/11) (¹)

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ARTIS — Marcă națională verbală anterioară ARTIS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr 207/2009*”]

(2013/C 9/63)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Atlas sp. z o.o. (Łódź, Polonia) (reprezentant: R. Rumpel, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Geroulakos, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Couleurs de Tollens (Clichy, Franța) (reprezentant: J.-G. Monin, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 28 iulie 2011 (cauza R 1253/2010-1) privind o procedură de opoziție între Couleurs de Tollens-Agora și Atlas sp. z o.o.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Atlas sp. z o.o. la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor necesare efectuate de Couleurs de Tollens în procedura desfășurată la camera de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).

(¹) JO C 13, 14.1.2012.

Hotărârea Tribunalului din 20 noiembrie 2012 — Phonebook of the World/OAPI — Seat Pagine Gialle (PAGINE GIALLE)

(Cauza T-589/11) (¹)

[„*Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală PAGINE GIALLE — Motive absolute de refuz — Caracter distinctiv — Lipsa caracterului descriptiv — Lipsa semnelor sau a indicațiilor devenite uzuale — Articolul 7 alineatul (1) literele (b)-(d) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009*”]

(2013/C 9/64)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Phonebook of the World (Paris, Franța) (reprezentant: A. Bertrand, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Bullock, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Seat Pagine Gialle SpA (Milano, Italia) (reprezentant: F. Jacobacci, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 4 august 2011 (cauza R 1541/2010-2) privind o procedură de declarare a nulității între Phonebook of the World și Seat Pagine Gialle SpA

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Phonebook of the World la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 32, 4.2.2012.

Ordonanța Tribunalului din 15 noiembrie 2012 — Marcuccio/Comisia

(Cauza T-286/11 P) (¹)

[„*Recurs — Funcție publică — Funcționari — Răspundere extracontractuală — Despăgubire pentru prejudiciul produs de trimiterea unei scrisori privind cheltuielile de judecată aferente unei cauze avocatului care l-a reprezentat pe recurent în această cauză — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat*”]

(2013/C 9/65)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și C. Berardis Kayser, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 16 martie 2011, Marcuccio/Comisia (F-21/10, nepublicată încă în Reper-toriu), prin care se urmărește anularea acestei ordonanțe

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Domnul Luigi Marcuccio suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentei proceduri.

(¹) JO C 232, 6.8.2011.

Ordonanța Tribunalului din 24 octombrie 2012 — Saobračajni institut CIP/Comisia

(Cauza T-219/12) (¹)

(„Acțiune în anulare și în despăgubire — Contracte de achiziții publice de servicii — Excluderea reclamantei de la procedura de cerere de ofertă — Anularea procedurii de cerere de ofertă după introducerea acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)

(2013/C 9/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Saobračajni institut CIP d.o.o. (Belgrad, Serbia) (reprezentant: A. Lojpur, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Erlbacher și E. Georgieva, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare a unui anunț de participare publicat la 27 martie 2012 privind elaborarea unei documentații tehnice pentru un proiect de modernizare feroviară, prin care s-a exclus participarea reclamantei la procedura de cerere de ofertă și, pe de altă parte, o cerere de despăgubiri

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă în cadrul prezentei proceduri.

(¹) JO C 227, 28.7.2012.

Ordonanța Tribunalului din 24 octombrie 2012 — Saobračajni institut CIP/Comisia

(Cauza T-227/12) (¹)

(„Acțiune în anulare și în despăgubire — Contracte de achiziții publice de servicii — Excluderea reclamantului de la procedura de cerere de ofertă — Anularea procedurii de cerere de ofertă după introducerea acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)

(2013/C 9/67)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Saobračajni institut CIP d.o.o. (Belgrad, Serbia) (reprezentant: A. Lojpur, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Erlbacher și E. Georgieva, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare a unui anunț de participare publicat la 3 aprilie 2012 privind elaborarea documentației tehnice pentru un proiect de modernizare a căii ferate, care exclude reclamantul de la participarea la procedura de cerere de ofertă și, pe de altă parte, o acțiune în despăgubire

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Obligă Comisia Europeană la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant în cadrul prezentei proceduri.

(¹) JO C 227, 28.7.2012.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 16 noiembrie 2012 — Akzo Nobel și alții/Comisia

(Cauza T-345/12 R)

(„Procedură privind măsurile provizorii — Concurență — Publicarea unei decizii de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Respingerea cererii de aplicare a regimului de confidențialitate informațiilor transmise Comisiei în cadrul punerii în aplicare a Comunicării privind cooperarea — Cerere de măsuri provizorii — Urgență — Fumus boni iuris — Evaluare comparativă a intereselor”)

(2013/C 9/68)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Țările de Jos); Akzo Nobel Chemicals Holding AB (Nacka, Suedia); și Eka Chemicals AB (Bohus, Suedia) (reprezentanți: C. Swaak și R. Wesseling, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: C. Giolito, M. Kellerbauer și G. Meessen, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Deciziei C(2012) 3533 final a Comisiei din 24 mai 2012 de respingere a cererii de aplicare a regimului de confidențialitate formulate de Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB și Eka Chemicals AB în temeiul articolului 8 din Decizia 2011/695/UE a președintelui Comisiei din 13 octombrie 2011 privind funcția și mandatul consilierului auditor în anumite proceduri în domeniul concurenței (cazul COMP/38.620 — Peroxid de hidrogen și perborat) și o cerere de măsuri provizorii pentru a dispune menținerea regimului de confidențialitate acordat anumitor date referitoare la reclamante în ceea ce privește Decizia 2006/903/CE a Comisiei din 3 mai 2006 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE împotriva Akzo Nobel, a Akzo Nobel Chemicals Holding, a Eka Chemicals, a Degussa AG, a Edison SpA, a FMC Corporation, a FMC Foret S.A., a Kemira OY], a L'Air Liquide SA, a Chemoxal SA, a Snia SpA, a Caffaro Srl, a Solvay SA/NV, a Solvay Solexis SpA, a Total SA, a Elf Aquitaine SA și a Arkema SA (cazul COMP/F/C.38.620 — Peroxid de hidrogen și perborat) (JO L 353, p. 54).

Dispozitivul

1. Suspendă executarea Deciziei C(2012) 3533 a Comisiei din 24 mai 2012 de respingere a cererii de aplicare a regimului de confidențialitate formulată de Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB și Eka Chemicals AB, în temeiul articolului 8 din Decizia 2011/695/UE a președintelui Comisiei din 13 octombrie 2011 privind funcția și mandatul consilierului auditor în anumite proceduri în domeniul concurenței (cazul COMP/38.620 — Peroxid de hidrogen și perborat).
2. Dispune nepublicarea de către Comisie a unei versiuni a Deciziei 2006/903/CE a Comisiei din 3 mai 2006 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE împotriva Akzo Nobel, a Akzo Nobel Chemicals Holding, a Eka Chemicals, a Degussa AG, a Edison SpA, a FMC Corporation, a FMC Foret S.A., a Kemira OY], a L'Air Liquide SA, a Chemoxal SA, a Snia SpA, a Caffaro Srl, a Solvay SA/NV, a Solvay Solexis SpA, a Total SA, a Elf Aquitaine SA și a Arkema SA (cazul COMP/F/C.38.620 — Peroxid de hidrogen și perborat) care ar fi mai detaliată în ceea ce privește Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals Holding și Eka Chemicals decât cea publicată pe site ul său internet în septembrie 2007.
3. Respinge cererea de măsuri provizorii pentru celelalte capete de cerere.
4. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii din 14 noiembrie 2012 — Intrasoft International/Comisia

(Cauza T-403/12 R)

(„Măsuri provizorii — Achiziții publice — Procedură de cerere de ofertă — Respingerea unei oferte — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)

(2013/C 9/69)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Intrasoft International SA (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: F. Erlbacher și E. Georgieva, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării, pe de o parte, a Deciziei Delegației Uniunii Europene în Republica Serbia din 10 august 2012 de respingere a ofertei depuse de reclamantă în cadrul procedurii de cerere de ofertă EuropeAid/131367/C/SER/RS privind asistența tehnică acordată administrației vamale din Serbia pentru susținerea modernizării sistemului vamal (JO 2011/S 160-262712) și, pe de altă parte, a Deciziei Delegației Uniunii Europene în Republica Serbia din 12 septembrie 2012 prin care reclamanta era informată că comitetul de evaluare recomandase acordarea contractului unui alt ofertant.

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 25 octombrie 2012 — Tridium/OAPI — q-bus Mediatektur (SEDONA FRAMEWORK)

(Cauza T-467/12)

(2013/C 9/70)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Tridium, Inc. (Richmond, Statele Unite) (reprezentant: M. Nentwig, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: q-bus Mediatektur GmbH (Berlin, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) pronunțate la 2 august 2012 în cauza R 1943/2011-2 și
- obligarea părâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „SEDONA FRAMEWORK” pentru produse din clasa 9 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 9067372.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat: marca figurativă internațională „~sedna” înregistrată cu nr. 934023 pentru produse din clasa 9.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția în totalitate.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 29 octombrie 2012 Meta Group/Comisia

(Cauza T-471/12)

(2013/C 9/71)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Meta Group Srl (Roma, Italia) (reprezentanți: A. Bartolini, V. Coltelli și A. Formica, avocați)

Părâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea notei nr. 939970 din 2 august 2012 a Direcției Generale Enterprise and Industry a Comisiei Europene, primită de reclamantă la 20 august 2012, semnată de directorul unității „Industrial Innovation and Mobility Industries” și având ca obiect „launch recovery procedure to FP5-

FP6 payment contracts no. 517557 IRE6 INNOVATION COACH, 517539 IRE6 MARIS, 517548 IRE6 RIS MAZOVIA, 030583 CONNECT-2-IDEAS, 039982 EASY, 014660 RIS MALOPOLSKA, 517529 IINNSOM, 014637 RIS TRNAVA and 014668 RIS WS”, semnată de directorul Carlo Pettinelli, prin care a fost comunicată decizia Comisiei „to recover the amount of 345 451,03 EUR under the above agreement”.

Și în consecință:

- anularea notei nr. 660283 din 1 iunie 2012 a Direcției Generale Enterprise and Industry a Comisiei Europene, semnată de directorul unității „Industrial Innovation and Mobility Industries”, cu același obiect, care este de asemenea atacată ca act intern din cadrul procedurii de recovery încheiate cu adoptarea măsurii menționate la punctul anterior.

- anularea notei din 27 septembrie 2012, având ca obiect compensarea sumei datorate ca urmare a procedurii de recovery cu sume rezultate din credite avute de aceasta în cadrul aceluiași proiecte care fac obiectul subvenției.

- anularea notei din 27 septembrie 2012, având ca obiect compensarea sumei datorate ca urmare a procedurii de recovery cu sume rezultate din credite avute de aceasta.

- anularea notei Comisiei Europene, Budget Execution (general budget and EDF) din 10 octombrie 2012, prin care reclamantei i-a fost comunicată compensarea cu ulterioare sume rezultate din credite, pentru un quantum final de 294 290,59 de euro.

- anularea oricărui alt act anterior, ulterior sau conex.

În consecință:

- obligarea la plata sumei de 294 290,59 euro, plus suma de 54 705,97 euro, precum și la repararea prejudiciului subsecvent.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune are ca obiect acordurile de grant încheiate între reclamantă și Comisie în cadrul celui de „Al cincilea și al șaselea program-cadru de cercetare și de dezvoltare tehnologică al Uniunii Europene”.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 1.1 din acordurile de grant, pe încălcarea principiului termenului rezonabil și pe constatarea unei erori vădite în aprecierea faptelor.

- În această privință, se arată că reclamanta a furnizat proba că remunerațiile acordate propriilor membri care prestează activități sunt pe deplin coerente cu valorile de piață, precum și cu remunerațiile acordate lucrătorilor care desfășoară activități independente parasubordonați și ale salariaților care desfășoară activități similare. Printre altele, încadrarea experților naționali implicați în activități referitoare la proiectele în discuție, angajați cu contracte de „colaborare coordonată și continuă”, este pe deplin legitimă.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea principiului proporționalității acțiunii administrative, precum și pe încălcarea principiului bunei administrări, transparenței și prestabilirii criteriilor.
- În această privință, se arată că existența mai multor criterii care pot fi utilizate în vederea stabilirii modalității de calcul a remunerațiilor ar fi trebuit să determine administrația să îl adopte pe cel mai favorabil pentru privat. Odată constatată prezența pe piața italiană și europeană a unor tarife destul de diferite unele de altele pentru aceleași servicii, ar fi fost oportun să se acorde prevalență soluției care ar fi adus cel mai mic prejudiciu posibil din partea acesteia.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea principiului caracterului rezonabil al acțiunii administrative pentru contradictorialitate vădită și diferențe de tratament.
- În această privință, se arată că măsura atacată, întrucât stabilește că la baza recovery se află nelegalitatea metodologiei utilizate în vederea calculării costurilor și a remunerațiilor eligibile, scoate în evidență o vădită contradictorialitate în raport cu deciziile anterioare adoptate de Comisie, atunci când aceeași metodologie care este atacată a fost considerată aptă de a fi evaluată pozitiv de către aceasta.
4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea principiului speranței legitime, a principiului bunei-credințe, precum și a principiilor apărării drepturilor dobândite, securității juridice și obligației de diligență.
- Cu privire la acest aspect, se arată că conduita Comisiei a determinat speranța legitimă a reclamantei, în măsura în care decizia administrației că acordul de grant referitor la ECOLINK + proiectul urma să fie încheiat „in accordance with the solution elaborated to the noteworthy findings of a recent audi report” și decizia de a prevedea în amendamentul ulterior că, pentru Shareholders trebuia aplicată „the methodology annexed to the contract and the relative costs are reported in the company’s books”, demonstrează că, pentru fapte relevante, Comisia avea cunoștință în acel stadiu al procedurii de modalitățile de calculare a costurilor propuse de META.
5. Al cincilea motiv se întemeiază pe o motivare insuficientă, încălcarea regulii potrivit căreia părțile trebuie să fie

ascultate, a principiului bunei administrări, a procedurilor prevăzute de acordurile de grant, precum și de Codul de bună conduită administrativă.

Acțiune introdusă la 31 octombrie 2012 — Giorgis/OAPI — Comigel (Formă de cupe)

(Cauza T-474/12)

(2013/C 9/72)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Giorgio Giorgis (Milano, Italia) (reprezentanți: I. Prado și A. Tornato, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Comigel SAS (Saint-Julien-lès-Metz, Franța)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) pronunțate la 26 iulie 2012 în cauza R 1301/2011-1 și

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca tridimensională reprezentând o formă de cupe, pentru produse din clasa 30 — înregistrarea mărcii comunitare nr. 8132681.

Titularul mărcii comunitare: reclamantul.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Motivarea cererii de declarare a nulității: cererea de declarare a nulității a fost întemeiată pe motivele de refuz prevăzute la articolul 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (d) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Decizia diviziei de anulare: declară nulitatea mărcii comunitare atacate.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și a articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 29 octombrie 2012 — LaserSoft Imaging/OAPI (WorkflowPilot)

(Cauza T-475/12)

(2013/C 9/73)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: LaserSoft Imaging AG (Kiel, Germania) (reprezentant: J. Hunnekuhl, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziilor Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 10 ianuarie 2012 și din 6 august 2012 (cauza R 480/2012-4), în măsura în care prin acestea se respinge cererea de înregistrare a mărcii formulată de reclamantă la 29 august 2011, precum și obligarea pârâtului la înregistrarea conform cererii sale a mărcii verbale „WorkflowPilot” în Registrul Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „WorkflowPilot” pentru produse și servicii din clasele 9, 41 și 42 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 223 774

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c), precum și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 31 octombrie 2012 — Saint-Gobain Glass Deutschland/Comisia

(Cauza T-476/12)

(2013/C 9/74)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (Aachen, Germania) (reprezentanți: S. Altenschmidt și C. Dittrich, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei implicite a Comisiei din 4 septembrie 2012 (Dosarul GestDem nr. 3273/2012) prin intermediul căreia s-a refuzat accesul la datele Biroului Federal pentru Mediu al Republicii Federale Germania referitoare la instalațiile reclamantei, date pe care biroul menționat le-a comunicat Comisiei în cadrul listei instalațiilor din Germania care intră sub incidența Directivei 2003/87/CE și care a fost transmisă Comisiei în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Decizia Comisiei Europene din 27 aprilie 2011 (2011/278/UE);

— cu titlu subsidiar, anularea Deciziei implicite a Comisiei din 25 septembrie 2012 (Dosarul GestDem nr. 3273/2012) prin intermediul căreia Comisia a refuzat, în orice caz, accesul la informațiile solicitate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾

În această privință, reclamanta invocă faptul că nu au fost îndeplinite condițiile pentru prelungirea termenului de răspuns la cererea sa de confirmare și că, astfel, Comisia a adoptat deja la 4 septembrie 2012 o decizie de refuz.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 prima teză din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 ⁽²⁾ coroborat cu articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001

Reclamanta susține că refuzul implicit de admitere a cererii sale încalcă articolul 3 prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 coroborat cu articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât dispune de un drept de acces la informațiile privind mediul solicitate în temeiul acestor dispoziții și că nu există motive de refuz care trebuie să fie de strictă interpretare.

În special, reclamanta consideră că motivul de refuz prevăzut la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001 nu poate fi admis. Documentele solicitate privesc exclusiv date care au fost comunicate Comisiei de Republica Federală Germania, iar nu o examinare continuă a acestor date efectuată de Comisie. Prin urmare, nu există temerea privind existența unei atingeri grave aduse procesului decizional al Comisiei.

Reclamanta susține de asemenea că nici lipsa unui aviz din partea autorităților consultate nu constituie un motiv de respingere a cererii sale. În această privință, reclamanta precizează că excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1049/2001 nu poate fi interpretată atât de larg încât să confere un drept de veto unui stat membru în cauză pe baza căruia acesta ar putea să se opună în mod discreționar accesului la documentele solicitate. Această posibilitate ar contraveni obiectivului Convenției de la Aarhus care vizează instituirea și promovarea transparenței procesului de luare a deciziilor în domeniul mediului.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

Reclamanta invocă în final o încălcare a obligației de motivare prevăzută la articolul 296 al doilea paragraf TFUE.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

Acțiune introdusă la 3 noiembrie 2012 — Golam/OAPI — Pentafarma (METABOL)

(Cauza T-486/12)

(2013/C 9/75)

Limba în care a fost formulată acțiunea: greaca

Părțile

Reclamantă: Sofia Golam (Atena, Grecia) (reprezentant: N. Trovas, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Pentafarma-Sociedade Tecnico-Medicinal, SA

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— admiterea prezentei acțiuni în vederea anulării deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 19 iulie 2012 în cauza R 1901/2011-1;

— respingerea opoziției formulate de cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs și admiterea cererii formulate de reclamantă în totalitate; și

— obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată din prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „METABOL” pentru produse și servicii din clasele 5, 16 și 30 –marca comunitară nr. 8885287.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: marca verbală portugheză „METABOL-MG” înregistrată sub nr. 241841, pentru produse din clasa 5.

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: anulează în parte decizia diviziei de opoziție.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 12 noiembrie 2012 — CITEB și Belgo-Metal/Parlamentul European

(Cauza T-488/12)

(2013/C 9/76)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Cit Blaton SA (CITEB) (Schaerbeek, Belgia) și Belgo-Metal (Wetteren, Belgia) (reprezentant: R. Simar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— declararea admisibilității acțiunii în anulare;

— anularea deciziei prin care Direcția Generală Infrastructură și Logistică a Parlamentului European a respins, la 7 septembrie 2012, oferta reclamantelor și a atribuit contractul unui alt ofertant, decizie cu privire la care reclamantele au fost informate prin scrisorile din 7 și 18 septembrie 2012;

— obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o încălcare a articolului 89 alineatele (1) și (2) și a articolului 92 din Regulamentul financiar ⁽¹⁾, a articolului 135 alineatele (1) și (5) din Regulamentul de punere în aplicare ⁽²⁾ și a articolului 49 din Directiva 2004/18 ⁽³⁾, precum și a principiilor concurenței, transparenței, egalității, proporționalității și preciziei, întrucât decizia atacată nu ar conține raportul redactat de comitetul de evaluare, care constituie motivul deciziei, și nu se permite, astfel, reclamantelor să verifice regularitatea ofertei selectate.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o încălcare a obligației de motivare, a articolului 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar, a documentelor

contractului și a dispozițiilor care guvernează atribuirea acestuia, întrucât decizia atacată nu este motivată într-un mod detaliat și adecvat, de vreme ce nu cuprinde informațiile din raportul comitetului de evaluare.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198).

⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3).

⁽³⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

Prețul abonamentelor în 2013
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 420 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	910 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

